

Αριθμός 1993/2014

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

A-1 Πολιτικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Γεώργιο Χρυσικό, Αντιπρόεδρο Αρείου Πάγου, Γεώργιο Γεωργέλλη, Δημήτριο Κράνη, Αντώνιο Ζευγώλη και Γεώργιο Λέκκα, Αρεοπαγίτες. Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 17 Φεβρουαρίου 2014, με την παρουσία και της Γραμματέως Χριστίνας Σταυροπούλου, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της αναιρεσεύουσας: Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "...." (πρώην με την επωνυμία "....." και προγενέστερα με την επωνυμία ".....") και διακριτικό τίτλο "....." που εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Γεώργιο Αντωνόπουλο.

Της αναιρεσιβλήτου: Ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία "....." και τον διακριτικό τίτλο ".....", που εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Ευάγγελο Λιάσκο.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 2 Δεκεμβρίου 2005 αγωγή της ήδη αναιρεσιβλήτου που κατατέθηκε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 6544/2006 οριστική του ιδίου δικαστηρίου και 477/2008 μη οριστική και 3001/2013 του Εφετείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί η αναιρεσεύουσα με την από 9 Ιουλίου 2013 αίτησή της και των από 28 Σεπτεμβρίου 2013 προσθέτων λόγων αναίρεσης. Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο Εισηγητής Αρεοπαγίτης Γεώργιος Λέκκας, ανέγνωσε την από 7 Φεβρουαρίου 2014 έκθεσή του, με την οποία εισηγήθηκε να απορριφθεί η αίτηση αναίρεσης. Καθώς και οι πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης. Ο πληρεξούσιος της αναιρεσεύουσας ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως και των προσθέτων λόγων, ο πληρεξούσιος της αναιρεσιβλήτου την απόρριψή της, καθένας δε την καταδίκη του αντιδίκου μέρους του στη δικαστική δαπάνη του.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Οι ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού εκκρεμείς από 9-7-2013 αίτηση αναίρεσης και από 28-9-2013 πρόσθετοι λόγοι, με τους οποίους προσβάλλεται η με αριθμό 3001/2013 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, πρέπει να συνεκδικαστούν, διότι έτσι διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης και επέρχεται μείωση των εξόδων (ΚΠολΔ 246 και 573 § 1). Η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε επί των από 20-3-2007 και 22-3-2007 εφέσεων της αναιρεσεύουσας και της εταιρείας με την επωνυμία ".....", που δεν είναι διάδικος στην παρούσα δίκη, κατά της υπ` αριθμ. 6544/2006 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, δυνάμει της οποίας είχε γίνει εν μέρει δεκτή η από 2-12-2005 αγωγή της αναιρεσιβλήτης και μετά την έκδοση της υπ` αριθμ. 477/2008 μη οριστικής απόφασης του Εφετείου Αθηνών, με την οποία διατάχθηκε η διενέργεια πραγματογνωμοσύνης. Με την Οδηγία 96/9/ΕΟΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Μαρτίου 1996, που ενσωματώθηκε στο άρθρο 7 του Ν. 2819/2000, με το οποίο τροποποιήθηκαν διατάξεις του Ν. 2121/1993, θεσπίστηκε ένα καθεστώς διπλής προστασίας για τις βάσεις δεδομένων, δηλαδή τόσο του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας ήτοι της πρωτότυπης επιλογής ή διευθέτησης των περιεχομένων της βάσης, όσο και του δικαιώματος

ειδικής φύσης (sui generis) του κατασκευαστή της βάσης δεδομένων. Ως βάση δεδομένων νοείται, σύμφωνα με το άρθρο 1 § 2 της Οδηγίας (άρθρο 2 § 2α` Ν. 2121/1993, που προστέθηκε με το άρθρο 7 § 1 Ν. 2819/2000) η συλλογή έργων, δεδομένων ή άλλων ανεξάρτητων στοιχείων, διευθετημένων κατά συστηματικό ή μεθοδικό τρόπο και ατομικώς προσιτών με ηλεκτρονικά μέσα ή κατ` άλλον τρόπο. Ο δημιουργός βάσης δεδομένων έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέψει ή να απαγορεύει: α) την προσωρινή ή διαρκή αναπαραγωγή της βάσης δεδομένων με κάθε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, β) τη μετάφραση, προσαρμογή, διευθέτηση και οποιαδήποτε άλλη μετατροπή της βάσης δεδομένων, γ) οποιαδήποτε μορφή διανομής της βάσης δεδομένων ή αντιγράφων της στο κοινό (άρθρο 5 της Οδηγίας και 3 § 3 Ν. 2121/1993 που προστέθηκε με το άρθρο 7 § 3 Ν. 2819/2000). Εξάλλου, στο άρθρο 45Α §§ 1 και 2 Ν. 2121/1993, το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 7 § 5 Ν. 2819/2000 ορίζεται ότι "1. Ο κατασκευαστής βάσης δεδομένων έχει το δικαίωμα να απαγορεύει την εξαγωγή ή/και επαναχρησιμοποίηση του συνόλου ή ουσιώδους μέρους του περιεχομένου της βάσης δεδομένων, αξιολογούμενου ποιοτικά ή ποσοτικά, εφόσον η απόκτηση, ο έλεγχος ή η παρουσίαση του περιεχομένου της βάσης δεδομένων καταδεικνύουν ουσιώδη ποιοτική ή ποσοτική επένδυση. Κατασκευαστής βάσης δεδομένων είναι το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που λαμβάνει την πρωτοβουλία και επωμίζεται τον κίνδυνο των επενδύσεων. Δεν θεωρείται κατασκευαστής ο εργολάβος βάσης δεδομένων. 2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου: α) "Εξαγωγή" θεωρείται η μόνιμη ή προσωρινή μεταφορά του συνόλου ή ουσιώδους μέρους του περιεχομένου βάσης δεδομένων σε άλλο υλικό φορέα με οποιοδήποτε μέσο ή με οποιαδήποτε μορφή και β) "επαναχρησιμοποίηση" νοείται η πάσης μορφής διάθεση στο κοινό του συνόλου ή ουσιώδους μέρους του περιεχομένου της βάσης δεδομένων με διανομή αντιγράφων, εκμίσθωση, μετάδοση με άμεση επικοινωνία ή με άλλες μορφές." (βλ. άρθρο 7 § 1 της Οδηγίας 96/9/ΕΟΚ).

Από τη διάταξη αυτή, σκοπός της οποίας είναι η παροχή πρόσφορης προστασίας των βάσεων δεδομένων, προκειμένου να εξασφαλιστεί η αμοιβή του κατασκευαστή τους, προκύπτει ότι το δικαίωμα ειδικής φύσης χορηγείται στον κατασκευαστή της βάσης δεδομένων με την προϋπόθεση ότι για τη δημιουργία της, ήτοι την απόκτηση, τον έλεγχο ή την παρουσίαση του περιεχομένου της βάσης, πραγματοποιήθηκε μία σημαντική - ουσιώδης - είτε από ποσοτική είτε από ποιοτική άποψη επένδυση. Η επένδυση αναφέρεται στα μέσα που χρησιμοποιούνται για την αναζήτηση υφιστάμενων ανεξάρτητων στοιχείων και τη συγκέντρωσή τους στην εν λόγω βάση. Ο όρος "ουσιώδης" έχει σχετική έννοια και προσδιορίζεται με βάσης τις δαπάνες και τις αποσβέσεις αφ` ενός και αφ` ετέρου με τη σημασία, τη φύση και το περιεχόμενο της βάσης δεδομένων.

Η επένδυση μπορεί να είναι ουσιώδης είτε ποσοτικά είτε ποιοτικά. Το αν μία επένδυση είναι ουσιώδης από ποσοτική άποψη κρίνεται με βάση τις ώρες εργασίας που απαιτήθηκαν για την κατασκευή της βάσης δεδομένων, το κόστος αγοράς των υλικών που χρησιμοποιήθηκαν, τον αριθμό και τις εξειδικευμένες γνώσεις των απασχοληθέντων ατόμων, ενώ το αν είναι ουσιώδης από ποιοτική άποψη θα κριθεί με βάση την ιδιαιτερότητα και την πρωτοτυπία του τρόπου παρουσίασης και διευθέτησης του περιεχομένου της βάσης δεδομένων. Εξάλλου, ως εξαγωγή πρέπει να νοείται κάθε πράξη ιδιοποίησης μίας βάσης δεδομένων ή τμήματος αυτής, χωρίς την άδεια του κατασκευαστή της. Τούτο συμβαίνει όταν γίνεται μεταφορά ολόκληρου ή μέρους του περιεχομένου της επίμαχης βάσης δεδομένων σε άλλο υπόθεμα, όταν δηλαδή ολόκληρο ή μέρος του περιεχομένου της βάσης δεδομένων επαναλαμβάνεται αυτούσιο και σε άλλο υπόθεμα, που δεν έχει σχέση με την αρχική βάση δεδομένων (ΔΕΚ απόφαση της 9ης Οκτωβρίου 2008, υπόθεση C-304/07 και απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 2004, υπόθεση C-203/02). Περαιτέρω, η ανεπάρκεια

των πραγματικών περιστατικών που συγκροτούν την ιστορική βάση της αγωγής ή της ένστασης, χαρακτηρίζεται ως νομική αοριστία και ελέγχεται με τον αναιρετικό λόγο από τον αριθμό 1 του άρθρ. 559 ΚΠολΔ ως παράβαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου, εφόσον το δικαστήριο της ουσίας έκρινε τελικά ως ορισμένη την αγωγή ή την ένσταση, αρκούμενο σε λιγότερα ή διαφορετικά στοιχεία από αυτά που απαιτεί ο νόμος. Με τον ίδιο λόγο ελέγχεται και το σφάλμα του δικαστηρίου της ουσίας να κρίνει ως αόριστη την αγωγή ή την ένσταση, αξιώνοντας για τη θεμελίωσή τους περισσότερα στοιχεία από όσα απαιτεί ο νόμος για τη θεμελίωση του ουσιαστικού δικαιώματος στο οποίο στηρίζονται. Πρόκειται και πάλι για παράβαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου ως προς τη διαπίστωση νομικής δήθεν αοριστίας της αγωγής ή ένστασης. Επομένως νομική είναι η αοριστία που συνδέεται με τη νομική εκτίμηση του εφαρμοστέου κανόνα ουσιαστικού δικαίου.

Αντίθετα η ποσοτική ή ποιοτική αοριστία της αγωγής, η οποία υπάρχει όταν δεν εκτίθενται στην αγωγή όλα τα στοιχεία που απαιτούνται κατά νόμο για τη στήριξη του αιτήματος της αγωγής, τα πραγματικά, δηλαδή, περιστατικά που απαρτίζουν την ιστορική βάση της αγωγής και προσδιορίζουν το αντικείμενο της δίκης, δημιουργεί λόγους αναίρεσης από το άρθρο 559 αριθ. 8 και 14 του ΚΠολΔ. Ειδικότερα, ο από το άρθρο 559 αριθ. 8 ΚΠολΔ λόγος αναίρεσης ιδρύεται αν το δικαστήριο έκρινε ορισμένη και νόμιμη την αγωγή, λαμβάνοντας υπόψη αναγκαία για τη θεμελίωσή της και την περιγραφή του αντικειμένου της δίκης γεγονότα που δεν εκτίθενται σε αυτή ή εάν απέρριψε ως αόριστη ή μη νόμιμη την αγωγή, παραγνωρίζοντας εκτιθέμενα για τη θεμελίωση της και την περιγραφή του αντικειμένου της δίκης γεγονότα, που με επάρκεια εκτίθενται σε αυτήν, ενώ ο από το άρθρο 559 αριθ. 14 ΚΠολΔ λόγος αναίρεσης ιδρύεται αν το δικαστήριο, παρά τη μη επαρκή έκθεση σε αυτήν των στοιχείων που είναι αναγκαία για τη στήριξη του αιτήματος της αγωγής, την έκρινε ορισμένη, θεωρώντας ότι αυτά εκτίθενται με επάρκεια ή αν παρά την επαρκή έκθεση των στοιχείων αυτών την απέρριψε ως αόριστη.

Ο αναιρετικός αυτός έλεγχος γίνεται με βάση την κυριαρχική εκτίμηση του δικογράφου της αγωγής από το δικαστήριο της ουσίας (ΑΠ 480/2010). Στην προκειμένη περίπτωση, η αναιρεσίβλητη στην από 2-12-2005 αγωγή της ιστορούσε, κατά την από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο κυριαρχική εκτίμηση του δικογράφου αυτής ότι "1) από το έτος 1986 δραστηριοποιείται με αντικείμενο τη συλλογή, αξιολόγηση και επεξεργασία πρωτογενών πληροφοριών με σκοπό την χαρτογράφηση, σχεδίαση, εκτύπωση και έκδοση χαρτών και οδηγών πόλεως, τους οποίους ανανεώνει και διαμορφώνει με βάση τις εξελίξεις της τεχνολογίας, 2) με σημαντικές επενδύσεις κατάφερε να δημιουργήσει χάρτες γεωγραφικούς και οδικούς για όλους τους νομούς της Ελληνικής επικράτειας και πολεοδομικούς για τις πόλεις και τις πρωτεύουσες των νομών, στους πολεοδομικούς δε χάρτες πέρα από τα στοιχεία των δρόμων για κάθε οικοδομικό τετράγωνο περιέχονται και στοιχεία για τις πλατείες, τα δημόσια κτίρια και υπηρεσίες κλπ, οι οποίοι είναι ψηφιακοί με τη μορφή φωτογραφίας που παραδίδεται σε εκτύπωση σε χαρτί, αποτελούν δε τη "βάση δεδομένων" της, που από το έτος 2000 κυκλοφόρησε και σε ηλεκτρονική μορφή (cd-rom), 3) από το έτος 1996 άρχισε η συνεργασία της με την πρώτη εναγόμενη "....." θυγατρική του ομίλου εταιριών ... , η οποία είχε ως αντικείμενο δραστηριότητας την έκδοση ονομαστικών τηλεφωνικών καταλόγων, ανά γεωγραφική περιοχή του Αγγλόφωνου επαγγελματικού και τουριστικού οδηγού "....." και του "... " που είναι κατάλογος επαγγελματιών, την οποία η ενάγουσα προμήθευε με τους παραπάνω χάρτες.

Μετά δε από δημόσιο μειοδοτικό διαγωνισμό και σε εκτέλεση της με αριθμό 2437/25-11-1999 παραγγελίας προμήθευσε την πρώτη εναγόμενη με πλήρη σειρά χαρτών για ολόκληρη την

Ελληνική Επικράτεια οι οποίοι χρησιμοποιήθηκαν για την εκτύπωση όλων των .. του έτους 1999-2000 παραχωρώντας σ' αυτήν την άδεια εκμετάλλευσης για την συγκεκριμένη χρήση μέχρι το έτος 2002-2003. Κατά το έτος 2000 δε, παραχώρησε στην πρώτη εναγόμενη επίσης άδεια χρήσης πλήρους σειράς χαρτών τόσο ψηφιακών, όσο και ηλεκτρονικών, πόλεων μαζί με τα αντίστοιχα ευρετήρια δρόμων και Ταχυδρομικών Κωδικών προκειμένου να τους ενσωματώσει για ένα χρόνο σε CD-ROM του .., δηλαδή 168 χάρτες Αθήνας/Λεκανοπεδίου, 57 χάρτες Θεσ/κης και 49 χάρτες των υπολοίπων πρωτευουσών των νομών, 4) οι παραπάνω χάρτες που έχει δημιουργήσει η ενάγουσα και κυκλοφορούν και σε έντυπη και σε ηλεκτρονική και σε ψηφιακή μορφή και φέρουν τον διακριτικό τίτλο "....." αποτελούν, όπως προαναφέρθηκε, τη "βάση δεδομένων" της, της οποίας η επιλογή και η διευθέτηση του περιεχομένου της είναι πρωτότυπη, 5) η "βάση δεδομένων" της, η οποία εντάσσεται στη μερικότερη κατηγορία των συλλογικών έργων "συλλογή απλών γεγονότων και στοιχείων" που περιέχονται στους χάρτες της, ενέχει το στοιχείο της πρωτοτυπίας, τόσο κατά την επιλογή, όσο και κατά τη διευθέτηση των στοιχείων που έγινε με βάση την αναμενόμενη χρήση, 6) αυτή στηρίχτηκε και στη γραφική ανάγκη της να καλύψει χώρο μεγέθους σελίδας "A4" για κάθε πρωτεύουσα νομού ανεξαρτήτως κλίμακας, με αποτέλεσμα η ενάγουσα να πρέπει να επιλέξει ποιές περιοχές και σε τι έκταση θα χαρτογραφούσε σε συνδυασμό με το πλήθος των προσθέτων πληροφοριών που όφειλε να καταγράψει για κάθε περιοχή με σειρά προτεραιότητας ως προς τη χρησιμότητα κάθε πληροφορίας, 7) έτσι η "βάση δεδομένων" της να αποτελεί σύνθετη πνευματική εργασία που είναι στατιστικά απίθανο να ταυτιστεί με εργασία άλλων δημιουργών "βάσης δεδομένων", 8) στη συνέχεια, η πρώτη εναγόμενη συνήψε σύμβαση με τη δεύτερη εναγόμενη για την προσφορά τόσο ψηφιακών χαρτών (vector) όσο και ηλεκτρονικών (raster) για ολόκληρη την Ελληνική Επικράτεια που επρόκειτο να χρησιμοποιηθούν σε έντυπη μορφή στο "..." και σε ηλεκτρονική μορφή στην νέα υπηρεσία της ".....", 9) σύμφωνα με την με αριθμό 9/17-2-2003 σύμβαση, η δεύτερη εναγόμενη παρέδωσε στην πρώτη εναγόμενη, ψηφιακούς χάρτες οι οποίοι παρουσίαζαν σοβαρές ατέλειες και λάθη, όπως επαρκώς περιγράφονται στην αγωγή, για τη διαφύλαξη δε της αξιοπιστίας του "....." η πρώτη εναγόμενη έδωσε στη δεύτερη εναγόμενη τη "βάση δεδομένων" ψηφιακών χαρτών της ενάγουσας για ολόκληρη την Ελληνική Επικράτεια, που κατείχε για τη συγκεκριμένη χρήση των προηγούμενων ετών, χωρίς την άδεια της ενάγουσας, 10) τους χάρτες αυτούς χρησιμοποίησε η δεύτερη εναγόμενη παράνομα και παρήγαγε με βάση αυτούς νέους χάρτες χωρίς τις παραπάνω ελλείψεις, που χρησιμοποιήθηκαν από την πρώτη εναγόμενη για την έκδοση του "...", επιπλέον δε χρησιμοποίησε τη "βάση δεδομένων" της ενάγουσας ψηφιακών και ηλεκτρονικών χαρτών με την αντιγραφή και αναπαραγωγή αυτών παράνομα, και για τη λειτουργία της υπηρεσίας του "... .." αρχικά για την Αθήνα και το λεκανοπέδιο Αττικής και αργότερα για όλη τη χώρα, 11) επιπλέον η πρώτη εναγόμενη αντιγράφοντας τη "βάση δεδομένων" της ενάγουσας δημιούργησε μια νέα "βάση δεδομένων" χαρτών την οποία χρησιμοποιεί για τους διαφημιζόμενους πελάτες της παράνομα μέχρι σήμερα, 12) οι δύο πρώτες εναγόμενες με την αντιγραφή άλλως ψηφιοποίηση και σε κάθε περίπτωση άντληση αξιόπιστων και ελεγμένων στοιχείων από τη "βάση δεδομένων" της ενάγουσας, όπως παραπάνω, προσέβαλαν το δικαίωμά της περί πνευματικής ιδιοκτησίας, τόσο ως "δημιουργού" όσο και ως "κατασκευαστή" του έργου η πράξη τους δε αυτή συνιστά και παραβίαση των διατάξεων περί Αθέμιτου Ανταγωνισμού, αφού οι δύο πρώτες εναγόμενες φέρονται στην αγορά ως οι δικαιούχοι των πνευματικών δικαιωμάτων επί αυτού του έργου το οποίο ανήκει στην ενάγουσα, επωφελούμενες σε βάρος της, των επενδύσεων στην αγορά και της φήμης της, κατά τρόπο που αντιβαίνει στα χρηστά ήθη.

Περαιτέρω: Α) Ως συνέπεια της από κοινού παράνομης κατά τα παραπάνω, συμπεριφοράς των εναγομένων εταιριών, πρώτης και δεύτερης, αναπαραγωγής και χρησιμοποίησης της βάσης δεδομένων της ενάγουσας, στο , η ενάγουσα έχει υποστεί περιουσιακή ζημία ίση με το ποσό των 2.000.000 Ευρώ που αντιστοιχεί στο διπλάσιο της αμοιβής, ποσού 1.000.000 Ευρώ που θα ελάμβανε η ενάγουσα, εάν παραχωρούσε άδεια χρήσης και εκμετάλλευσης της "βάσης δεδομένων" της για την έκδοση του , άλλως ποσού 1.194.000 Ευρώ που αντιστοιχεί στο διπλάσιο της συμφωνηθείσας αμοιβής ποσού 597.000 Ευρώ της δεύτερης εναγόμενης με την πρώτη εναγόμενη, άλλως 597.000 Ευρώ. Β) Λόγω της παράνομης, κατά τα παραπάνω συμπεριφοράς, αποκλειστικά της πρώτης εναγόμενης, της αναπαραγωγής και χρησιμοποίησης της "βάσης δεδομένων" της ενάγουσας στον ".....", η ενάγουσα έχει υποστεί επίσης περιουσιακή ζημία ίση με το ποσό των 2.000.000 Ευρώ που αντιστοιχεί στο διπλάσιο της αμοιβής ποσού 1.000.000 Ευρώ που θα ελάμβανε, αν παραχωρούσε άδεια χρήσης και εκμετάλλευσης αυτής για τον ".." άλλως ποσού 1.194.000 Ευρώ που αντιστοιχεί στο διπλάσιο της συμφωνηθείσας αμοιβής ποσού 597.000 Ευρώ, της δεύτερης εναγόμενης με την πρώτη εναγόμενη, άλλως ποσού 597.000 Ευρώ. Γ) Ως αποτέλεσμα των παρανόμων πράξεων αμφοτέρων των εναγομένων εταιριών σε βάρος της, η ενάγουσα υπέστη ηθική βλάβη που συνίσταται στην απαξίωση του εμπορικού της προϊόντος ("βάση δεδομένων") και στη μείωση, κατά τον παραπάνω τρόπο, της φήμης και του κύρους της στην αγορά. Άλλως και επικουρικά ότι οι εναγόμενες εταιρίες κατέστησαν αδικαιολόγητα πλουσιότερες σε βάρος της περιουσίας της χωρίς νόμιμη αιτία, με τις διακρίσεις που αναφέρονται στην αγωγή". Με την επίκληση των περιστατικών αυτών, η αναιρεσίβλητη ζήτησε α) να αναγνωρισθεί, ότι είναι δικαιούχος του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο του "παραγωγού" όσο και του ειδικού δικαιώματος του "κατασκευαστή" της βάσης δεδομένων του άρθρου 45Α του Ν. 2121/1993 όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 7 Ν. 2819/2000 που ενσωματώνει την με αριθμό 96/9/ΕΓΚ Οδηγία στις αναφερόμενες στην αγωγή βάσεις δεδομένων, β) να απαγορευθεί στις εναγόμενες, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και η αναιρεσείουσα, να χρησιμοποιούν τις βάσεις δεδομένων της με οποιοδήποτε τρόπο ολικά ή μερικά, γ) να υποχρεωθούν οι εναγόμενες να παραλείπουν στο μέλλον κάθε προσβολή του δικαιώματός της στις βάσεις δεδομένων της και ιδίως να χρησιμοποιούν αυτές ή τμήμα αυτών και να απειληθεί κατ' αυτών χρηματική ποινή ποσού 3.000 ευρώ για κάθε παράβαση των διατάξεων της απόφασης που θα εκδοθεί, δ) να αναγνωρισθεί ότι οι εναγόμενες εταιρίες υποχρεούνται να καταβάλουν ως αποζημίωση στην αναιρεσίβλητη κατά τα προεκτεθέντα, το ποσό των 2.000.000 ευρώ άλλως 1.194.000 ευρώ άλλως 597.000 ευρώ, ε) να υποχρεωθούν οι εναγόμενες εταιρίες να δημοσιεύσουν την απόφαση που θα εκδοθεί, άλλως να δημοσιευθεί από την ενάγουσα με δαπάνες τους στον ημερήσιο τύπο, στ) να αναγνωρισθεί ότι η αναιρεσείουσα υποχρεούται (επιπλέον) να καταβάλει στην αναιρεσίβλητη ως αποζημίωση κατά τα παραπάνω, ποσό 2.000.000 ευρώ άλλως 1.194.000 ευρώ, άλλως 597.000 ευρώ, ζ) να αναγνωρισθεί ότι οι εναγόμενες (πρώτη και δεύτερη), υποχρεούνται να καταβάλουν στην αναιρεσίβλητη, σε ολόκληρο κάθε μία, το ποσό των 150.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη από την παράνομη, όπως παραπάνω, από κοινού τελεσθείσα σε βάρος της, προσβολή του δικαιώματος της και η) επιπλέον η αναιρεσείουσα να αναγνωρισθεί ότι υποχρεούται να της καταβάλει το ποσό των 150.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη από την παράνομη προσβολή από αυτήν του δικαιώματος της. Επικουρικά, να αναγνωρισθεί, ότι οι εναγόμενες εταιρίες οφείλουν να καταβάλουν στην αναιρεσίβλητη, τα αναφερόμενα στην αγωγή ποσά κατά τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού.

Με το περιεχόμενο αυτό η ένδικη αγωγή, κατά το μέρος εκείνο που στηρίζεται στις διατάξεις της προαναφερομένης Οδηγίας, καθώς και στη διάταξη του άρθρου 65 Ν. 2121/1993, είναι πλήρως ορισμένη, καθόσον στο δικόγραφο αυτής εκτίθενται με πληρότητα τα θεμελιωτικά και εξειδικεύοντα την απαίτηση της αναιρεσίβλητης πραγματικά περιστατικά. Ειδικότερα, γίνεται περιγραφή της βάσης δεδομένων της αναιρεσίβλητης, του τρόπου με τον οποίο δημιουργήθηκαν και συγκεντρώθηκαν τα επί μέρους στοιχεία της, η επιλογή και διευθέτηση των οποίων είναι πρωτότυπη. Αναφέρονται ακόμη επαρκώς οι ατέλειες που παρουσίαζαν οι ψηφιακοί χάρτες που η εταιρεία παρέδωσε στην αναιρεσείουσα, ενώ γίνεται σαφής αναφορά του ότι α) η τελευταία παρέδωσε στην ως άνω εταιρεία την βάση δεδομένων ψηφιακών χαρτών της αναιρεσίβλητης για ολόκληρη την Ελληνική Επικράτεια, που την κατείχε για τη συγκεκριμένη χρήση των προηγούμενων ετών, χωρίς την άδεια εκείνης (αναιρεσίβλητης) και η οποία (.....) παράνομα παρήγαγε, με βάση αυτούς, νέους χάρτες χωρίς τις συγκεκριμένες ελλείψεις, που χρησιμοποιήθηκαν από την πρώτη εναγόμενη για την έκδοση του "....." 2003-2004, β) η αναιρεσείουσα χρησιμοποίησε τη βάση δεδομένων της αναιρεσίβλητης με την αντιγραφή και αναπαραγωγή των ψηφιακών και ηλεκτρονικών χαρτών αυτών παράνομα και για τη λειτουργία της υπηρεσίας του "....." αρχικά για την Αθήνα και το λεκανοπέδιο Αττικής και αργότερα για όλη τη χώρα και γ) η αναιρεσείουσα με την αντιγραφή της βάσης δεδομένων της αναιρεσίβλητης δημιούργησε μια νέα βάση δεδομένων χαρτών, την οποία χρησιμοποιεί για τους διαφημιζόμενους πελάτες της παράνομα μέχρι σήμερα. Έτσι που έκρινε το Εφετείο, με την προσβαλλόμενη απόφασή του, δεν παρέλειψε παρά το νόμο να απορρίψει ως απαράδεκτη την ένδικη αγωγή λόγω αοριστίας, απαιτώντας για το ορισμένο αυτής στοιχεία λιγότερα από όσα απαιτεί ο νόμος. Κατόπιν τούτων, ο σχετικός πρώτος λόγος του αναιρετηρίου, με τον οποίο αποδίδεται στην προσβαλλόμενη απόφαση η από το άρθρο 559 αριθμ., κατ' εκτίμηση μόνο 14 ΚΠολΔ πλημμέλεια είναι αβάσιμος και ως εκ τούτου απορριπτός. Κατά την έννοια του άρθρου 559 αριθ. 19 ΚΠολΔ, η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και υφίσταται έτσι εκ πλαγίου παράβαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου, όταν από τις παραδοχές της, που περιλαμβάνονται στην ελάχιστο πρόταση του νομικού συλλογισμού της και αποτελούν το αιτιολογικό της, δεν προκύπτουν καθόλου ή αναφέρονται ανεπαρκώς ή αντιφατικώς τα πραγματικά περιστατικά, στα οποία το δικαστήριο της ουσίας στήριξε την κρίση του για ζήτημα με ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης, με αποτέλεσμα έτσι, να μην μπορεί να ελεγχθεί αν στη συγκεκριμένη περίπτωση συνέτρεχαν οι όροι του κανόνα ουσιαστικού δικαίου που εφαρμόσθηκε ή δεν συνέτρεχαν οι όροι εκείνου που δεν εφαρμόσθηκε.

Ειδικότερα, αντιφατικές αιτιολογίες έχει η απόφαση, όταν τα πραγματικά περιστατικά που στηρίζουν το αποδεικτικό πόρισμά της για κρίσιμο ζήτημα, δηλαδή για ζήτημα αναφορικά με ισχυρισμό των διαδίκων που τείνει στη θεμελίωση ή στην κατάλυση του επίδικου δικαιώματος, συγκρούονται μεταξύ τους και αλληλοαναιρούνται, αποδυναμώνοντας έτσι την κρίση της απόφασης για την υπαγωγή ή μη της ατομικής περίπτωσης στο πραγματικό συγκεκριμένου κανόνα ουσιαστικού δικαίου, που συνιστά και το νομικό χαρακτηρισμό της ατομικής περίπτωσης. Αντίστοιχα ανεπάρκεια αιτιολογίας υπάρχει, όταν από την απόφαση δεν προκύπτουν σαφώς τα περιστατικά που είτε είναι κατά το νόμο αναγκαία για τη στοιχειοθέτηση, στη συγκεκριμένη περίπτωση, της διάταξης ουσιαστικού δικαίου που εφαρμόσθηκε είτε αποκλείουν την εφαρμογή της, όχι δε και όταν υφίστανται ελλείψεις στην ανάλυση, στάθμιση και γενικώς στην εκτίμηση των αποδείξεων, εφόσον το πόρισμα από την εκτίμηση αυτή εκτίθεται με σαφήνεια και πληρότητα. Δηλαδή δεν υπάρχει ανεπάρκεια αιτιολογίας, όταν η απόφαση περιέχει συνοπτική, αλλά πλήρη

αιτιολογία, αφού αναγκαίο να εκτίθεται σαφώς στην απόφαση είναι μόνο το τι αποδείχθηκε ή δεν αποδείχθηκε και όχι ο λόγος για τον οποίο αποδείχθηκε ή δεν αποδείχθηκε. Συνακόλουθα, τα επιχειρήματα του δικαστηρίου, που σχετίζονται με την εκτίμηση απλώς των αποδείξεων, δεν συνιστούν παραδοχές διαμορφωτικές του αποδεικτικού πορίσματός του και επομένως αιτιολογία της απόφασης ικανή να ελεγχθεί αναιρετικά με τον παραπάνω λόγο για ανεπάρκεια ή αντιφατικότητα, ούτε ιδρύεται ο λόγος αυτός αναιρέσης από το άρθρ. 559 αριθ. 19 ΚΠολΔ, αν το δικαστήριο της ουσίας δεν ανέλυσε ιδιαιτέρως ή διεξοδικά τα επιχειρήματα των διαδίκων που δεν συνιστούν αυτοτελείς ισχυρισμούς τους. Περαιτέρω, ο εκ του αριθμού 1 του άρθρου 559 ΚΠολΔ λόγος αναιρέσεως είναι δυνατό να φέρεται ότι πλήττει την προσβαλλόμενη απόφαση γιατί παραβίασε κανόνα ουσιαστικού δικαίου, αλλά στην πραγματικότητα να πλήττει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά την εκτίμηση των αποδείξεων, υπό την επίκληση ότι αυτή παραβίασε κανόνα ουσιαστικού δικαίου, που δεν ελέγχεται από τον Αρειο Πάγο κατά το άρθρο 561 § 1 ΚΠολΔ (ΑΠ 560/2013, ΑΠ 253/2013).

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, έγιναν δεκτά τα ακόλουθα μεταξύ άλλων πραγματικά περιστατικά, κατά την ανέλεγκτη από το Εφετείο εκτίμηση των αποδείξεων: "Η ενάγουσα δραστηριοποιείται από το έτος 1989 με τη συλλογή, αξιολόγηση και επεξεργασία πρωτογενών πληροφοριών με σκοπό τη χαρτογράφηση, σχεδίαση, εκτύπωση και έκδοση χαρτών και οδηγών πόλεων για ολόκληρη την Ελληνική Επικράτεια. Οι χάρτες που εκδίδει φέρουν το διακριτικό τίτλο της ".....", έχουν καθιερωθεί στην ελληνική αγορά, είναι γεωγραφικοί και οδικοί για τους νομούς της Ελληνικής Επικράτειας και πολεοδομικοί για τις πόλεις και διατίθενται σε έντυπη και από το έτος 2000 και σε ηλεκτρονική μορφή raster.

Η δημιουργία των ως άνω χαρτών απαιτεί εργασία σχετική με τη συλλογή χαρτογραφικών πληροφοριών από πολλές διαφορετικές πηγές ασύμβατες μεταξύ τους, τον έλεγχο της ακρίβειάς τους, την επεξεργασία των πληροφοριών συνιστάμενη στην επιλογή και συστηματική διευθέτηση των στοιχείων και στην κατοχύρωσή τους σε χάρτες. Η συγκέντρωση των χαρτογραφικών πληροφοριών για οδούς, ταχυδρομικούς κώδικες, οικοδομικά τετράγωνα, πλατείες, δημόσιες υπηρεσίες, νοσοκομεία για όλες τις πόλεις της Ελλάδος, ταξινομημένες συστηματικά, παρέχοντας πρόσβαση σ' αυτές κατά εύχρηστο τρόπο, καθιστά τους ως άνω χάρτες να πληρούν την έννοια των βάσεων δεδομένων κατά την οδηγία 96/9/ΕΟΚ, που ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο με το ν. 2819/2000 και που ως τέτοια νοείται η συλλογή ανεξάρτητων έργων, δεδομένων ή άλλων ανεξάρτητων στοιχείων, διευθετημένων κατά συστηματικό ή μεθοδικό τρόπο και ατομικώς προσιτών με ηλεκτρονικά μέσα ή κατ' άλλο τρόπο (άρ. 1 παρ. 2 της Οδηγίας και του άρθρου 2 παρ. 2α του ν. 2121/1993 που προστέθηκε με το άρθρο 7 παρ.1 του ν. 2819/2000 και του άρθρου 45 του ν. 2121/1993). Η συγκέντρωση των χαρτογραφικών πληροφοριών απαιτεί προσπάθεια ιδιαίτερη κοπιαστική, εργασία εξειδικευμένη, σύνθετη και δαπανηρή, λόγω του πλήθους των ως άνω πληροφοριών από πολλές και διαφορετικές πηγές, της έρευνας που απαιτείται, της συνεχούς ενημέρωσής τους και της ανάγκης της επιλογής και οργάνωσης- διευθέτησης των πιο σημαντικών πληροφοριών, για την οποία εργασία η ενάγουσα διαθέτει εγκαταστάσεις, απασχολεί εξειδικευμένο προσωπικό και ικανό αριθμό εξωτερικών συνεργατών και καταδεικνύει ουσιώδη ποσοτική και ποιοτική επένδυση της ενάγουσας, η οποία, αφού αφορά την κτήση, τον έλεγχο και την παρουσίαση της βάσης δεδομένων μπορεί να δικαιολογήσει την προστασία του ειδικής φύσης δικαιώματος του άρθρου 45α του ν. 1221/1993, που προστέθηκε με το άρθρο 7 παρ. 5 του ν. 2819/2000..... Από το έτος 1996 η ενάγουσα άρχισε να συνεργάζεται με την ".." προμηθεύοντας αυτή με έντυπους χάρτες για να χρησιμοποιηθούν προς εκτύπωση στους καταλόγους της, δηλαδή

το, που είναι κατάλογος επαγγελματιών, το ... , που είναι κατάλογος πληροφοριών για οδηγούς αυτοκινήτου και μοτοσικλέτας για όλη την Ελλάδα, το έντυπο .. που μετονομάστηκε σε, που είναι αγγλόφωνος επαγγελματικός και τουριστικός οδηγός. Δυνάμει της 2437/25.11.1999 έγγραφης παραγγελίας της εταιρείας η ενάγουσα μετά από δημόσιο μειοδοτικό διαγωνισμό προμήθευσε την τελευταία χάρτες που καλύπτουν ολόκληρη την Ελληνική Επικράτεια για να χρησιμοποιηθούν στις εκδόσεις του 1999-2000, οι οποίοι ήταν πολεοδομικοί για τις πόλεις και πρωτεύουσες των νομών και γεωγραφικοί και οδικοί για τις υπόλοιπες περιοχές. Στην ανωτέρω παραγγελία προβλεπόταν η επανέκδοση των χαρτών από την ενάγουσα για τρεις συνεχόμενες φορές. Επίσης, με το άρθρο 8 της ως άνω παραγγελίας συμφωνήθηκε η παραχώρηση στην πρώτη εναγόμενη του δικαιώματος να χρησιμοποιεί τους χάρτες που ανέλαβε η ενάγουσα να την προμηθεύσει μόνο στην έκδοση του και μόνο για το έτος 1999-2000. Το έτος 2000 η ενάγουσα κυκλοφόρησε τους χάρτες των πόλεων και σε ηλεκτρονική μορφή και παραχώρησε στην εταιρεία "....." CD-ROM χάρτες ολόκληρης της ελληνικής επικράτειας μαζί με τα αντίστοιχα ευρετήρια δρόμων και τους ταχυδρομικούς κώδικες.... Με την υπ` αρ. .../2002 σύμβαση απόσχισης κλάδου του Συμβολαιογράφου Αθηνών πραγματοποιήθηκε η απόσχιση του κλάδου του τηλεφωνικού καταλόγου της "...." και η εισφορά του στην πρώτη εναγόμενη εταιρεία με το διακριτικό τίτλο ".....", η οποία είναι θυγατρική εταιρεία του ομίλου εταιρειών .. , που υπεισήλθε στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της διεύθυνσης τηλεφωνικών καταλόγων του

Τον Φεβρουάριο 2003 διακόπηκε η συνεργασία μεταξύ της ενάγουσας και της πρώτης εναγόμενης, καθόσον η τελευταία με το υπ` αρ. 3/16516/18.12.2002 έγγραφο της απαιτούσε την αφαίρεση από τους χάρτες της ένδειξης που καταδείκνυε την προέλευση του χάρτη από την ενάγουσα, δηλαδή του διακριτικού τίτλου της ".....", όρος που δεν έγινε αποδεκτός από την ενάγουσα, που ήθελε να προστατευθεί από τις αντιγραφές. Ήδη από την από 9/9/1999 προσφορά της η ενάγουσα κατέγραφε ότι η υπογραφή του χάρτου είναι αποδοχή της ευθύνης της. Ο ισχυρισμός της πρώτης εναγόμενης ότι η ενάγουσα δεν επιθυμούσε απλώς να δηλώσει την προέλευση των χαρτών από την επιχείρηση της αλλά ενσωμάτωσε μέσα στους χάρτες που τους προμήθευε ολόκληρη τη διαφημιστική της καμπάνια με τα πλήρη στοιχεία της επιχείρησης της, την ακριβή διεύθυνση και τα τηλέφωνα της εντός πλαισίου, το οποίο ήταν τεραστίων διαστάσεων σε σχέση με τους χάρτες και το οποίο απέκρυπτε χαρτογραφικές πληροφορίες των χαρτών, χωρίς να καταβάλει το αντίστοιχο τίμημα της διαφήμισης, δεν αποδείχθηκε ουσιαστικά βάσιμος, όπως προκύπτει και από τους προσαγόμενους χάρτες.

Η ενάγουσα από την πρώτη κιόλας έκδοση χαρτών στον ζήτησε να μπου τα πλήρη στοιχεία της πάνω στους χάρτες, όπως και μπήκαν, χωρίς ποτέ αυτά να κρύβουν πληροφορίες του χάρτη. Το ότι η πρώτη εναγόμενη απαίτησε από την ενάγουσα να αφαιρέσει την ένδειξη του διακριτικού της τίτλου προκύπτει και από το υπ` αρ. 3/16516/18.12.2002 έγγραφο της πρώτης εναγόμενης στο οποίο αναγράφεται "δεν πρέπει να αναφέρεται η φίρμα σας στους χάρτες, να προβείτε στην άμεση αφαίρεση της ένδειξης "....." και δεν υπάρχει καμία αναφορά για τους ως άνω ισχυρισμούς της πρώτης εναγόμενης περί διαφημιστικής καμπάνιας της ενάγουσας. Άλλωστε και στην από 9/17.2.2003 σύμβαση που υπέγραψε μετά η πρώτη εναγόμενη με την δεύτερη εναγόμενη αναφέρεται ότι "Ο Ανάδοχος δεν έχει το δικαίωμα αναγραφής της επωνυμίας του ή του λογοτύπου του επί των χαρτών" (άρθρο 1.2στ). Και πράγματι οι χάρτες της δεύτερης εναγόμενης που τυπώθηκαν από την ήταν όλοι ανώνυμοι. Εξάλλου, ο ισχυρισμός της πρώτης εναγόμενης ότι στο σχέδιο σύμβασης που πρότεινε στην ενάγουσα περιέλαβε οικειοθελώς τον

εξής όρο: "Ζ) Στο κάτω σημείο του χάρτη θα αναγράφεται το copyright του Αναδόχου και σε σημείο που δεν θα επικαλύπτει πληροφορίες του χάρτη. Σε περίπτωση που αυτό δεν είναι εφικτό στο κάτω μέρος θα αναγράφεται στις δύο κάθετες ακμές του χάρτη κατά τη φορά της ανάγνωσης" αφορά στη δεύτερη περίοδο συνεργασίας τους, μετά τις 23.9.2003, όπου η , μετά τα κατωτέρω αναφερόμενα, αναγκάστηκε εκ των πραγμάτων να ζητήσει την αντιγραφή του copyright ώστε να δεσμευτεί ο χαρτογράφος και να αναλάβει εκείνος την ευθύνη τυχόν λαθών.... Ακολούθως καταρτίστηκε μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης εναγόμενης η υπ` αρ. 9/17.2.2003 σύμβαση με την οποία η τελευταία ανέλαβε την υποχρέωση να προμηθεύσει την πρώτη με ψηφιακούς (vector) και ηλεκτρονικούς (raster) χάρτες ολόκληρης της ελληνικής επικράτειας. Συγχρόνως εκχώρησε σε αυτή "το δικαίωμα χρήσης ή δημοσίευσης ή εκτύπωσης των χαρτών αυτών και των σημείων ενδιαφέροντος σε όλα τα έντυπα ή ηλεκτρονικά ή ψηφιακά ή τηλεφωνικά προϊόντα και υπηρεσίες της ...ή σε προϊόντα και υπηρεσίες κοινοπραξιών που συμμετέχει η ή θυγατρικών εταιρειών της , είτε σε διαγωνισμούς για την ανάληψη έργων από την για λογαριασμό τρίτων, προκειμένου να παράγει έντυπα ή ηλεκτρονικά ή ψηφιακά προϊόντα ή υπηρεσίες, καθώς επίσης και το δικαίωμα χρήσης όλων αυτών από τρίτους που η έχει συμβληθεί με συμβόλαιο outsourcing για παροχή δικών της προϊόντων- υπηρεσιών" (άρθρο 1.2.α). Με βάση τον ειδικότερο όρο (άρθρο 1.2.στ) της εν λόγω σύμβασης η δεύτερη εναγόμενη "δεν είχε το δικαίωμα αναγραφής της επωνυμίας της ή του λογότυπου της επί των χαρτών των οποίων θα εκχωρηθεί η άδεια χρήσης, παρά μόνο κατόπιν έγγραφης συνεργασίας των δύο πλευρών συμβαλλομένων".

Σε εκτέλεση της σύμβασης αυτής η δεύτερη εναγόμενη παρέδωσε στην πρώτη εναγόμενη χάρτες όλης της ελληνικής επικράτειας που χρησιμοποιήθηκαν από την τελευταία στην έκδοση του Μάρτιος 2003 και στο έντυπο ..., πλην όμως οι χάρτες αυτοί είχαν σωρεία λαθών, όπως πλήθος παραλείψεων, ανακρίβειες, ελλιπή και παλαιά στοιχεία. Ειδικότερα, ο αναγραφόταν ως μέρος της Π.Γ.Δ.Μ. Στις 23.9.2003 το Νομαρχιακό Συμβούλιο Π. εξέδωσε σχετικό ψήφισμα και οι υπεύθυνοι της πρώτης εναγόμενης διώχτηκαν ... κατόπιν μηνυτήριας αναφοράς του Νομαρχιακού Συμβουλίου Π.. Στη δίκη αυτή κλήθηκε να καταθέσει ως μάρτυρας ο, που εργάζεται στην ενάγουσα. Επίσης, στο Ν. Καβάλας υπήρχε η λέξη ΤΟΥΡΚΙΑ, η Θράκη και τα νησιά Ικαρία και Σάμος παρουσιάζονταν ως τμήματα της Τουρκίας, η σιδηροδρομική γραμμή του ΟΣΕ εμφανιζόταν ότι εισέρχεται στην Τουρκία, δεν απεικονίζονταν τα νησιά Θάσος, Χάλκη, δεν εμφανίζονταν ποτάμια (Αξιός, Λουδίας), στη θέση του Ν. Ηρακλείου είχε τοποθετηθεί ο Ν. Ρεθύμνης κ.λ.π.. Προς αντιμετώπιση του θέματος που έθετε σε κίνδυνο την αξιοπιστία και τη φήμη της πρώτης εναγόμενης η τελευταία με τα υπ` αρ. 3/60227/27.5.2003 και 3/60606/26.5.2003 έγγραφα της προς τη δεύτερη εναγόμενη επεσήμανε τα λάθη και τις ελλείψεις των χαρτών, στον εντοπισμό των οποίων προέβαινε κατόπιν αντιπαραβολής που έκαναν οι υπάλληλοι της με χάρτες της ενάγουσας, που κατά τα προαναφερόμενα της είχαν παραχωρηθεί και καλούσε τη δεύτερη εναγόμενη να προβεί σε άμεση διόρθωση των λαθών και συμπλήρωση των ελλείψεων με βάση τα δείγματα χαρτών της ενάγουσας, τα οποία της παρέδωσε με τα υπ` αρ. 3/60463/22.4.2003 και 3/61178/15.9.2003 έγγραφα της. Παρότι στα υπ` αρ. 3/60227/27.5.2003 και 3/60606/26.5.2003 έγγραφα της πρώτης εναγόμενης αναφέρεται ότι παραδόθηκαν από την πρώτη των εναγομένων στη δεύτερη δείγματα των χαρτών της ενάγουσας για την περιοχή της Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας και παρότι στις 22.5.2003 η πρώτη εναγόμενη συνέταξε πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής της πρώτης φάσης του έργου προμήθειας ψηφιακών και ηλεκτρονικών χαρτών Αθήνας και Θεσ/κης στο οποίο αναφέρονται τα προβλήματα

και οι ελλείψεις καθώς και τα προβλήματα στην λειτουργία του .. και προτείνει "οι μέχρι σήμερα παραληφθέντες ηλεκτρονικοί χάρτες να μην χρησιμοποιηθούν σε επόμενη έκδοση, εάν δεν διορθωθούν και εμπλουτιστούν", με βάση το γεγονός ότι όπως προέκυψε τα λάθη και οι παραλείψεις εντοπίζονται σε όλους σχεδόν τους χάρτες της Ελληνικής Επικράτειας, και δη της Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας, Κρήτης, Πελοποννήσου, Θεσσαλίας, Βορειανατολικού Αιγαίου, Στερεάς και Κυκλάδων, συνάγεται ότι παραδόθηκαν στην εναγόμενη όχι απλώς δείγματα των χαρτών της ενάγουσας αλλά ολόκληρη η σειρά αυτών, η οποία προέρχεται είτε από τους έντυπους χάρτες που είχαν παραδοθεί στην βάσει της 2437/1999 παραγγελίας είτε ήταν εκτυπωμένοι από την ηλεκτρονική βάση χαρτών που είχαν παραδοθεί στην ανωτέρω εταιρεία το 2000. Η με αριθμό 3/61178/15.9.2003 επιστολή, που έχει σταλεί μετά τη δημιουργία του άνω θέματος δεν αποτελεί παραγγελία χαρτών, όπως για πρώτη φορά ισχυρίζεται η πρώτη εναγόμενη με τις προτάσεις της ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, αλλά επιστολή με θέμα: Τηλεφωνικοί κατάλογοι (Χάρτες Καταλόγων Πελοποννήσου, Θεσσαλίας- Βορειανατολικού Αιγαίου-Greek Yellow Pages- Στερεάς- Κυκλάδων στην οποία αναφέρεται "στα πλαίσια της συνεργασίας μας (μεταξύ πρώτης και δεύτερης εναγόμενης) και ενόψει της έκδοσης των Πελοποννήσου - Θεσσαλίας - Βορειανατολικού Αιγαίου-Στερεάς- Κυκλάδων και του ..., σας επισυνάπτουμε δείγματα χαρτών προηγούμενης έκδοσης. Στα δείγματα θα βρείτε τις περιοχές που καλύπτει ο κάθε ένας από τους καταλόγους". Ας σημειωθεί ότι η πρώτη εναγόμενη στην από 24.2.2004 αγωγή της κατά της δεύτερης εναγόμενης μεταξύ άλλων αναφέρει "με την υπ` αρ. 3/60140/14.2.2003 παραγγελία, η εταιρεία μας ζήτησε από την πρώτη εναγόμενη να την προμηθεύσει με τους χάρτες του ξενόγλωσσου έντυπου καταλόγου .. - πρώην- για τους οποίους σημειώσαμε στην πρώτη εναγόμενη δείγματα των χαρτών των προηγούμενων εκδόσεων του συγκεκριμένου εντύπου της εταιρείας μας.

Επίσης με την άνω παραγγελία μας προσδιορίσαμε στην εναγόμενη τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά και σημεία ενδιαφέροντος, που θα έπρεπε να έχουν οι χάρτες στην αγγλική γλώσσα, σύμφωνα με το συνημμένο δείγμα χαρτών καταλόγου .., καθώς και με τις τεχνικές προδιαγραφές που είχαν συμβατικά συμφωνηθεί. Οι χάρτες τους οποίους παρέδιδε εκπρόθεσμα η εναγόμενη είχαν σωρεία τραγικών λαθών, ανακρίβειες, ανακολουθίες και ελλείψεις συμφωνημένων, γεγονός που υποχρέωσε την εταιρεία μας να αποστείλει σωρεία επιστολών διαμαρτυρίας σχετικά με τα σοβαρά λάθη που είχαν οι παραδοθέντες χάρτες Κρήτης, Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας, Αττικής κλπ". Και η δεύτερη εναγόμενη στην από 20.12.2003 αγωγή της, μεταξύ άλλων, αναφέρει "η απέστειλε γραπτώς την παραγγελία των χαρτών. Αντί συγκεκριμένων χαρακτηριστικών και τεχνικών προδιαγραφών απέστειλε δείγμα χάρτου που απέκοπτε από παλιό οδηγό, προηγούμενης εκτύπωσης". Επίσης, στην από 5.9.2003 εξώδικη δήλωσή της προς την πρώτη εναγόμενη αναφέρει "με την από 27.5.2003 επιστολή μας ζητήσατε συμπληρωματικά στοιχεία στα χαρτογραφικά δεδομένα του Ν. Π.. Τα χαρτογραφικά δεδομένα του Ν. Π. συμπληρώθηκαν σύμφωνα με τις υποδείξεις σας και σας παραδόθηκαν σε ηλεκτρονική μορφή".

Ο ισχυρισμός της πρώτης εναγόμενης ότι έστειλε δείγματα των προηγούμενων καταλόγων στην δεύτερη εναγόμενη, προκειμένου να γίνει κατανοητός ο τρόπος ανάπτυξης της ύλης και των περιεχομένων, χωρίς να υπάρχει πρόθεση αντιγραφής πρέπει να απορριφθεί, ως ουσιαστικά αβάσιμος. Και τούτο διότι αν η ενάγουσα ήθελε να γίνει κατανοητός ο τρόπος με τον οποίο έπρεπε να εμφανίζονται οι πληροφορίες επί των χαρτών θα παρέδιδε στη δεύτερη εναγόμενη ένα δείγμα χάρτη οποιασδήποτε περιοχής. Περί του γεγονότος της παραχώρησης των χαρτών της ενάγουσας

από την πρώτη εναγόμενη στη δεύτερη κατέθεσε ο μάρτυρας της ενάγουσας αλλά και οι μάρτυρες των εναγομένων, που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου. Συγκεκριμένα ο μάρτυρας της ενάγουσας κατέθεσε: "το μάθαμε από υπαλλήλους της στους οποίους πήγα εγώ. Τον Α. Ι.. Α. τι γίνεται τι κάνετε εκεί πέρα; Γ. με κάποιο τρόπο πρέπει να ελέγξω τους χάρτες. Με υποχρέωσαν να τους παραλάβω, τι θες να κάνω; Τους ελέγχω με σένα και προσπαθώ να τους βελτιώσω μήπως επιτέλους βγει κάποια στιγμή ο κατάλογος". Ο μάρτυς της πρώτης εναγόμενης στην ερώτηση "οι συμπληρώσεις οι διορθώσεις που έπρεπε να γίνουν με αντιπαραβολή, με ποιους χάρτες έγιναν;" κατέθεσε "η αντιπαραβολή έγινε με τους ήδη υπάρχοντες χάρτες της ενάγουσα" και ο μάρτυς της δεύτερης εναγόμενης κατέθεσε: "Η μας έδινε χάρτες της ενάγουσας, μας έλεγε χρησιμοποιήστε πληροφορίες από κει για να δείτε αν είναι σωστές". Η πρώτη εναγόμενη εξαιτίας των προβλημάτων που ανέκυψαν συνεπεία της συνεργασίας με τη δεύτερη εναγόμενη με την υπ` αρ. 6/42874/23.9.2003 επιστολή της Διεύθυνσης Προμηθειών και Διαχείρισης Υλικών ζήτησε από την ενάγουσα οικονομική εισφορά για δεύτερη συνεργασία. Στην εν λόγω επιστολή η εναγόμενη ζήτησε να της παραχωρήσει η ενάγουσα άδεια εκμετάλλευσης των χαρτών της σε όλα τα έντυπα προϊόντα και υπηρεσίες της πρώτης εναγόμενης ή σε προϊόντα ή υπηρεσιών κοινοπραξιών που συμμετείχε η πρώτη εναγόμενη, όρο τον οποίο δεν αποδέχθηκε η ενάγουσα και για τον λόγο αυτό διακόπηκε και πάλι η συνεργασία τους.

Όμως παρότι τον ως άνω όρο δεν αποδέχθηκε η ενάγουσα η πρώτη εναγόμενη προσκόμισε αντίγραφο επιστολής φέρουσα την υπογραφή του Ι. Κ. ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, στην οποία υπάρχει όρος με τον οποίο η ενάγουσα θα εκχωρεί τα δικαιώματα χρήσης ή δημοσίευσης ή εκτύπωσης των χαρτών αυτών σε όλα τα έντυπα προϊόντα και υπηρεσίες της πρώτης εναγόμενης ή σε προϊόντα και υπηρεσίες κοινοπραξιών που συμμετέχει η πρώτη εναγόμενη είτε σε διαγωνισμούς για ανάληψη έργων από την πρώτη εναγόμενη για λογαριασμό τρίτων καθώς και το δικαίωμα χρήσης όλων αυτών από τρίτους που η πρώτη εναγόμενη έχει συμβληθεί με συμβόλαιο outsourcing για παροχή δικών της προϊόντων-υπηρεσιών. Σε βάρος της πρώτης εναγόμενης η ενάγουσα υπέβαλε την από 10.1.2006 μηνυτήρια αναφορά επί της οποίας εκδόθηκε το υπ` αρ. 3255/2011 Βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών με το οποίο αποφαινεται να μην γίνει κατηγορία κατά των και για την αξιόποινη πράξη της απόπειρας απάτης ενώπιον του Δικαστηρίου με σκοπό οφέλους που υπερβαίνει το ποσό των 73.000 ευρώ, η οποία φέρεται τελεσθείσα την 11.10.2005 στην Αθήνα και να παύσει οριστικά την ποινική δίωξη λόγω παραγραφής για την αξιόποινη πράξη της πλαστογραφίας μετά χρήσεως από κοινού που φέρεται ότι τελέστηκε από 23.9.2003 έως 11.10.2005. Ας σημειωθεί ότι στο ως άνω βούλευμα γίνεται λόγος για χρήση νοθευμένου εγγράφου που οφείλεται σε παραδρομή και λάθος κατά την αναπαραγωγή του ενόψει της πληθώρας των αποδεικτικών εγγράφων. Επί του ισχυρισμού των εναγομένων ότι δεν προέβησαν σε οιαδήποτε εξαγωγή ή και επαναχρησιμοποίηση της βάσης δεδομένων της ενάγουσας ισχυριζόμενες περαιτέρω ότι οι χάρτες με τους οποίους η ενάγουσα προμήθευσε την πρώτη εναγόμενη σε CD-ROM ήταν σε ηλεκτρονική μορφή (raster) και όχι σε ψηφιακή (vector) και, ως εκ τούτου, κατά τους ισχυρισμούς τους, δεν είχαν την κατάλληλη μορφή για να αντιγραφούν και να επαναχρησιμοποιηθούν και επί του ισχυρισμού της ενάγουσας ότι και μη ψηφιακές βάσεις όπως ακόμη και η έντυπη γεωγραφική βάση δεδομένων που η ενάγουσα παραχώρησε στην πρώτη εναγόμενη με τα σύγχρονα μέσα τεχνολογίας και πληροφορικής μπορούσαν να μετατραπούν σε ψηφιακές βάσεις και να αντιγραφούν από τις εναγόμενες γιατί οι ηλεκτρονικοί χάρτες παράγονται με την ηλεκτρονική μορφοποίηση-απεικόνιση

των ψηφιακών δεδομένων και επομένως ότι οι ψηφιακοί χάρτες αποτελούν διεργασία για τη δημιουργία των ηλεκτρονικών και ότι σε κάθε περίπτωση ήταν δυνατή η αντιγραφή της βάσης δεδομένων της συνολικά ή κατά τα ουσιώδη στοιχεία και η επαναχρησιμοποίησή της σε ψηφιακή μορφή που πραγματοποιήθηκε με τον ως άνω τρόπο, με την υπ` αρ. 477/2008 απόφαση του Εφετείου Αθηνών διατάχθηκε πραγματογνωμοσύνη για τα εξής θέματα: α) εάν οι έντυποι και οι ηλεκτρονικοί χάρτες (raster) που η ενάγουσα παρέδωσε στην πρώτη εναγόμενη από το έτος 1999 και εντεύθεν, περιέχουν πληροφορίες και στοιχεία (π.χ γεωγραφικά μήκη και πλάτη) και αρίθμηση από δεξιά προς τα αριστερά των διανυσμάτων των οδών, αναφέρονται σε Ελληνικό Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς ή σε παγκόσμιο και είναι συμβατοί με συστήματα GPS ή άλλο σχετικό από τα οποία είναι δυνατόν να χαρακτηριστούν ως ψηφιακοί- διανυσματικοί (vector) χάρτες, β) αν οι χάρτες αυτοί μπορούν με αυτοματοποιημένο τρόπο να μετατραπούν σε ψηφιακούς (vector) χάρτες, γ) αν οι έντυποι ή οι ηλεκτρονικοί (raster) χάρτες της ενάγουσας που παραδόθηκαν σε οπτικούς δίσκους (cd-rom) μπορούν να αξιοποιηθούν στην υπηρεσία του "χρυσού αριθμού" και αν απαιτείται γεωκωδικοποίηση των πληροφοριών και στοιχείων των πελατών της πρώτης εναγόμενης και γενικά, αν ήταν δυνατόν με τα σύγχρονα μέσα τεχνολογίας να μετατραπούν σε ψηφιακούς, δ) αν οι ηλεκτρονικοί χάρτες παράγονται με την ηλεκτρονική μορφοποίηση- απεικόνιση ψηφιακών δεδομένων, ώστε οι ψηφιακοί χάρτες να αποτελούν προηγούμενο για τη δημιουργία ηλεκτρονικών χαρτών, ε) αν, τελικά, ήταν δυνατή η αντιγραφή της βάσης δεδομένων της ενάγουσας με τις παραπάνω μορφές που δόθηκε στην πρώτη εναγόμενη και η επαναχρησιμοποίησή της σε ψηφιακή ή μη μορφή και αν προκύπτει ως τεχνικά δυνατό από την έρευνα των χαρτών της δεύτερης εναγόμενης που χρησιμοποιήθηκαν από την πρώτη εναγόμενη χρησιμοποίηση-αντιγραφή της βάσης δεδομένων της ενάγουσας κατά την εκτύπωση του ... του έτους 2003-2004 και επίσης κατά τη λειτουργία του "... ..".

Σύμφωνα με την υπ` αρ. 43/2011 πραγματογνωμοσύνη ο χάρτης raster ή ηλεκτρονικός χάρτης αποτελεί απλά την ψηφιακή αναπαράσταση ενός έντυπου χάρτη σε raster μορφή (δηλαδή με την εικόνα να διαιρείται σε εικονοστοιχεία), ο χάρτης vector περιέχει την χωρική πληροφορία σε μορφή vector, δηλαδή με σημεία που ορίζουν γεωμετρικά σχήματα και ψηφιακός χάρτης είναι φυσικά ένας vector χάρτης ως προς τον τρόπο απεικόνισης της χωρικής πληροφορίας αλλά επιπλέον περιλαμβάνει σε μορφή βάσης δεδομένων τόσο τη χωρική πληροφορία αυτή καθ` εαυτή όσο επιπλέον πληροφορίες που αφορούν τις οντότητες που περιγράφουν από τις χωρικές πληροφορίες. Στα ερωτήματα του Δικαστηρίου δίνονται οι εξής απαντήσεις: α) Οι εν λόγω χάρτες δεν περιέχουν καμία πληροφορία συντεταγμένων ή του γεωδαιτικού συστήματος αναφοράς με βάση το οποίο έχουν κατασκευαστεί και είναι raster χάρτες. Άρα δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ούτε χάρτες vector ούτε φυσικά ψηφιακοί χάρτες. Τα ίδια ισχύουν και για τους έντυπους χάρτες. Πληροφορία αρίθμησης των οδών παρέχεται στα ψηφιακά αρχεία excel της ενάγουσας που παραδόθηκαν στην πρώτη εναγόμενη όχι από δεξιά και αριστερά σε ένα μέρος εγγραφών. Αυτά τα αρχεία είναι η "βάση δεδομένων" κάθε φύλλο ενός αρχείου excel είναι πληροφοριακά ταυτόσημο με έναν πίνακα βάσης δεδομένων. Β) Οι χάρτες αυτοί δεν μπορούν να μετατραπούν σε διανυσματικούς χάρτες ή και σε ψηφιακούς χάρτες με πλήρως αυτοματοποιημένο τρόπο. Οι χάρτες αυτοί μπορούν να μετατραπούν σε διανυσματικούς χάρτες ή και σε ψηφιακούς χάρτες. Η διαδικασία αυτή είναι μόνο κατά ένα μέρος αυτοματοποιημένη και απαιτεί ανθρώπινη συμμετοχή, είναι μία ημιαυτόματη διαδικασία η οποία ήταν εφικτή με τα μέσα της εποχής (έτος 2003) αλλά απαιτεί σημαντική εργασία από πλευράς ανθρώπου, η οποία συνίσταται στον υπολογισμό των συντεταγμένων που αποτελεί σύνθετη υπολογιστική εργασία αλλά δεν χρειάζεται συχνή

επανάληψη και στη διόρθωση των σφαλμάτων που προκύπτουν από τις αυτόματες διαδικασίες, γ) Οι χάρτες αυτοί δεν μπορούν να αξιοποιηθούν ως έχουν από την υπηρεσία του ... , αλλά για να γίνει αυτό πρέπει να μετατραπούν σε ψηφιακούς χάρτες.

Η διαδικασία για τη μετατροπή τους περιγράφεται στην ενότητα 5.7. Ανακεφαλαιώνοντας αναφέρουμε ότι είναι μία διαδικασία που απαιτεί την συμμετοχή χρηστών ειδικών προγραμμάτων Η/Υ και μηχανικών με εμπειρία στα ΓΣΠ και ότι ο ψηφιακός χάρτης που μπορεί να προκύψει θα έχει μειωμένη ακρίβεια όπως αναλύεται στη σχετική ενότητα. Η γεωκωδικοποίηση των πελατών της πρώτης εναγόμενης απαιτείται ούτως ή άλλως. Η εργασία αυτή είναι ουσιαστικά η εισαγωγή στην βάση χωρικών δεδομένων που θα χρησιμοποιήσει η εφαρμογή των θέσεων των πελατών του χρυσού οδηγού και άλλων συναφών πληροφοριών. Αυτό είναι μία εργασία που γίνεται μετά την προμήθεια του ψηφιακού χάρτη και αφορά τον χρήστη του λογισμικού (την πρώτη εναγόμενη). Δ) Οι χάρτες raster μπορούν φυσικά να παραχθούν από ψηφιακούς χάρτες. Αυτή είναι η διαδικασία που ακολουθείται όταν οι ψηφιακοί χάρτες είναι διαθέσιμοι και πρέπει να παραχθούν από αυτούς raster χάρτες για εκτύπωση. Αυτή μάλιστα είναι η συνήθης διαδικασία τα τελευταία χρόνια οπότε και οι ψηφιακοί χάρτες είναι ευρύτατα διαθέσιμοι. Από την άλλη μεριά δεν είναι απαραίτητο να κατέχει κάποιος ψηφιακούς χάρτες για να παράγει raster. Μπορεί για παράδειγμα, εάν διαθέτει έντυπους χάρτες σε διαφάνειες να παράγει χάρτες raster σαρώνοντας τις διαφάνειες (οι οποίοι μπορεί να είχαν κατασκευαστεί πριν τη χρήση Η/Υ στη χαρτογραφία). Άρα δεν μπορούμε να πούμε ότι οι ψηφιακοί χάρτες αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση για τη δημιουργία ηλεκτρονικών χαρτών, ε) Η αντιγραφή της βάσης δεδομένων είναι εφικτή όπως επεξηγείται στην ενότητα 5.8 (=Τα στοιχεία αυτά καθ' εαυτά είναι προφανές, ότι μπορούν να αντιγραφούν πολύ εύκολα με απλή αντιγραφή των αρχείων, καθότι πρόκειται για απλά αρχεία Η/Υ τα οποία δεν διαθέτουν κάποιο μηχανισμό προστασίας από αντιγραφή. Τα στοιχεία αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν για συμπλήρωση ή διόρθωση οποιουδήποτε ψηφιακού χάρτη με τη διαδικασία που περιγράφηκε στην ενότητα 5.7.5 (=Εάν το μόνο στοιχείο που διαθέτει κανείς είναι στοιχεία του τύπου της ΟΜΑΔΑΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ 1 (ενάγουσας) θα πρέπει να μετατρέψει τη μη χωρική πληροφορία σε κείμενο με μεθόδους OAX (OCR)}. Η χρησιμοποίησή της στους χάρτες της δεύτερης εναγόμενης (πχ για την κάλυψη τυχόν ελλείψεων ή τη διόρθωση σφαλμάτων στην ονοματολογία των δρόμων) ήταν τεχνικά δυνατή με τον τρόπο που περιγράφεται στην ενότητα 5.7.5 κατά το έτος 2003 και εντεύθεν. Ο νομίμως διορισθείς τεχνικός σύμβουλος της πρώτης εναγόμενης, Μ. Σ., στην από Οκτώβριος του 2011 τεχνική του έκθεση, όσο αφορά την υπ` αρ. 43/2011 τεχνική έκθεση του, αναφέρει ότι "η εκτίμηση του γράφοντος είναι ότι πρόκειται για ένα κείμενο με θεωρητική προσέγγιση των ερωτημάτων (περιέχοντας ορισμένα σφάλματα) Είναι όμως αποστασιοποιημένο από τον ουσιαστικό στόχο των ερωτημάτων, ο οποίος είναι η βοήθεια του δικαστού επί της αντιδικίας. Εις τα ερωτήματα απαντά αρχικά ορθά (πλην του τελευταίου), αλλά η συνέχεια της διατύπωσης αφήνει περιθώρια παρερμηνειών και πάντως αμβλύνει την αρχική εντύπωση της απάντησης, ενώ δεν τονίζονται έντονα οι αντικειμενικές δυσκολίες και η αδυναμία της ενδεχόμενης μετατροπής των χαρτών σε μορφή κατάλληλη δια χρήση τους από τον Χ.Ο και Ως προς το τελευταίο ερώτημα κατ' αυτόν το αρχείο προγράμματος Microsoft Excel δεν αποτελεί από μόνο του βάση δεδομένων ενός GIS, αλλά είναι δυνατόν να ενταχθεί σε μία βάση δεδομένων ενός GIS, εφόσον προηγουμένως επεξεργαστεί από άτομο με σχετικές γνώσεις προκειμένου να μετατραπεί σε ένα πίνακα (με πληροφοριακά δεδομένα) και εφόσον δημιουργηθούν σχέσεις με άλλους πίνακες πληροφοριακών και χωρικών δεδομένων". Η τεχνική έκθεση του καθηγητή του τμήματος Αγρονόμων και Τοπογράφων

Μηχανικών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Ι. Π., που διορίστηκε με την 190/2010 έκθεση ορισμού τεχνικού συμβούλου, την οποία προσκομίζει η ενάγουσα καταλήγει στα παρακάτω συμπεράσματα ότι: "Όλοι οι σύγχρονοι χάρτες που κατασκευάζονται είναι ψηφιακοί είτε σε μορφή ψηφιδωτού (raster) είτε σε μορφή διανύσματος (vector), αναλόγως με τις ανάγκες και τη χρήση του κάθε χάρτη. Βεβαίως και οι χάρτες που παρέδωσε η ενάγουσα σε cd-rom από το 1999 και εντεύθεν ήταν ψηφιακοί χάρτες σε μορφή ψηφιδωτού (raster).

Στους χάρτες αυτούς μπορεί να μην εμφανίζεται- δεν είναι σχεδιασμένος- ο γεωγραφικός κάρναβος, αλλά εφόσον κάποιος οποιοσδήποτε τρίτος θεωρεί απαραίτητη την εμφάνιση του, ήταν ανέκαθεν τεχνικά δυνατό και χωρίς απαραίτητα να απευθυνθεί στον κατασκευαστή του χάρτη, να σχεδιάσει τον κάρναβο των γεωγραφικών μηκών και πλατών, όπως και να υπολογίσει τις γεωγραφικές συντεταγμένες (φ, λ) οποιουδήποτε σημείου του χάρτη. Με τα σημερινά τεχνικά δεδομένα αλλά και με τα τεχνικά μέσα που υπήρχαν ήδη από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 καθώς και με την απαραίτητη επιστημονική γνώση (Αγρονόμος και Τοπογράφος Μηχανικός με γνώσεις Αυτοματοποιημένης Χαρτογραφίας και Συστημάτων Γεωγραφικών Πληροφοριών (GIS), αυτό είναι μια σχετικά εύκολη και τυπική διαδικασία. Επίσης ένας ψηφιακός χάρτης μπορεί να γεωαναφερθεί σ' ένα οποιοδήποτε Σύστημα Αναφοράς και βεβαίως και στο ΕΓΣΑ87. Για το σκοπό αυτό απαιτούνται εξειδικευμένες γνώσεις του Αγρονόμου και Τοπογράφου Μηχανικού σε θέματα Αυτοποιημένης Χαρτογραφίας και Συστημάτων Γεωγραφικών Πληροφοριών (GIS) και το κατάλληλο χαρτογραφικό λογισμικό ή και GIS. Βέβαια όπως γίνεται αντιληπτό, αυτό δε θα μπορούσε να επιτευχθεί εάν δεν υπήρχε καθόλου ο αρχικός ψηφιακός χάρτης, ο οποίος για να κατασκευαστεί απαιτεί πολλαπλάσιο κόστος απ' ότι η διαχείρισή του, όπως η χάραξη του κάρναβου και η μετατροπή σε ΕΓΣΑ87. Όσον αφορά στην αρίθμηση από δεξιά και αριστερά των διανυσμάτων των οδών η οποία δεν υπάρχει πάνω στους χάρτες που παρέδωσε η ενάγουσα, αντισταθμίζεται σε αρκετά μεγάλο βαθμό με πληροφορίες σχετικά με την ονομασία των οδών και πλατειών, τη θέση των δημόσιων κτιρίων, των Υπηρεσιών". Και καταλήγει ότι "οι χάρτες της ενάγουσας ήταν ψηφιακοί άμεσα εκμεταλλεύσιμοι αφενός μεν στο γραφικό τους κομμάτι και αφετέρου στην περιγραφική βάση δεδομένων που συνόδευε μέρος αυτών. Με τον τρόπο αυτό διευκολύνθηκε τα μέγιστα η εναγόμενη για να συνεχίσει το έργο της. Με άλλα λόγια καρπώθηκε το μέγιστο της προστιθέμενης αξίας των χαρτών, που δεν είναι άλλο από τις πληροφορίες που εμφανίζονται σ' αυτούς και τη βάση δεδομένων που συνόδευε κάποιους από τους χάρτες", σε αντίθεση με την γνωμάτευση του, αγρονόμου τοπογράφου μηχανικού, καθηγητή του Πανεπιστημίου Πειραιά, ο οποίος αναφέρει ότι "είναι αδύνατη η χρήση των χαρτών raster για τη δημιουργία ψηφιακής βάσης χαρτογραφικών δεδομένων, η οποία θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για την τοποθέτηση του οποιουδήποτε σημείου με βάση την οδό και τον αριθμό στις πραγματικές συντεταγμένες του στο χώρο". Από την ως άνω πραγματογνωμοσύνη και τις τεχνικές εκθέσεις και τη γνωμάτευση, που εκτιμώνται ελεύθερα, προκύπτει ότι ήταν εφικτή με τα τεχνητά μέσα της εποχής η χρησιμοποίηση της βάσης δεδομένων της ενάγουσας και είναι νομικά αδιάφορο το γεγονός ότι η χρήση αυτή απαιτούσε κάποια τεχνητή επεξεργασία που δεν είχε πρωτοτυπία. Η δεύτερη εναγόμενη χρησιμοποίησε τους χάρτες της ενάγουσας και βάσει αυτών προέβη σε έκδοση νέων χαρτών που προμήθευσε την πρώτη εναγόμενη και χρησιμοποιήθηκαν προς εκτύπωση στις εκδόσεις του Η χρησιμοποίηση των χαρτών της ενάγουσας από τη δεύτερη εναγόμενη αφορούσε τόσο στην αντιγραφή των γεωγραφικών πληροφοριών, όσο και στην αντιγραφή της επιλογής και της διεύθυνσης των πληροφοριών και στην τελική παρουσίασή τους στους χάρτες. Τούτο προκύπτει και από την κατάθεση του μάρτυρα της δεύτερης

εναγόμενη που κατέθεσε: "μας έλεγε χρησιμοποιήστε πληροφορίες από κεί να δείτε αν είναι σωστές, η δεύτερη εναγόμενη διέθετε τις γεωγραφικές πληροφορίες, επειδή όμως οι χάρτες θα έπρεπε να εκτυπώνονται σε σελίδα A4 έπρεπε να γίνει επιλογή των γεωγραφικών πληροφοριών που εμφανίζονταν καθότι είναι αδύνατο να εμφανίζονται όλες οι γεωγραφικές πληροφορίες και η χρησιμοποίηση των χαρτών της ενάγουσας έγινε γι' αυτό δηλαδή για την επιλογή πληροφοριών", όσο και από τις έννομες βεβαιώσεις των μαρτύρων της πρώτης εναγόμενης που κατέθεσαν: "αποστέλλονταν δείγματα χαρτών ...μοναδικός τους σκοπός ήταν να αποτελέσουν τον οδηγό για τη διευθέτηση των περιοχών κάλυψης των χαρτών". Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, συνεπώς, που με την εκκαλουμένη απόφαση δέχθηκε, με τα σύγχρονα μέσα της τεχνολογίας της πληροφορικής μπορούσε η έντυπη γεωγραφική βάση δεδομένων της ενάγουσας να μετατραπεί σε ψηφιακή και τούτο διότι με τη χρήση σύγχρονων μέσων σάρωσης (scanner) και οπτικής αναγνώρισης χαρακτήρων (optical character recognition) ακόμη και μη ψηφιακές βάσεις δεδομένων μπορούν εύκολα να αντιγραφούν και να επαναχρησιμοποιηθούν σε ψηφιακή ή όχι (hard copy) μορφή σε ορθό αποτέλεσμα κατέληξε και ορθά εκτίμησε τις αποδείξεις που προσκομίστηκαν και όσα αντίθετα υποστηρίζονται με τους σχετικούς λόγους έφεσης των εναγομένων πρέπει να απορριφθούν, ως ουσιαστικά αβάσιμα.

Η πρώτη εναγόμενη με την από 2.10.2003 έγγραφη καταγγελία της κατάγγειλε στις 16.10.2003 τη σύμβασή της με τη δεύτερη εναγόμενη. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι τον Οκτώβριο του 2003 άρχισε να λειτουργεί η Υπηρεσία της πρώτης εναγόμενης, που είναι τηλεφωνική υπηρεσία παροχής πληροφοριών για επαγγελματίες για τις περιοχές της Αττικής, Θεσσαλονίκης και για τις πόλεις Ηράκλειο, Πάτρα, Βόλος 24ώρες το εικοσιτετράωρο και 7ημέρες την εβδομάδα. Για τις υπόλοιπες πόλεις η λειτουργία αυτή άρχισε περί τα τέλη Μαρτίου 2004, δηλαδή αφότου η πρώτη εναγόμενη είχε προμηθευτεί τους αντίστοιχους χάρτες από την εταιρεία ".....". Με την υπ` αρ. 14/27.2.2004 σύμβαση η πρώτη εναγόμενη συνήψε σύμβαση προμήθειας ψηφιακών χαρτών με την "....." με αντικείμενο την προμήθεια ψηφιακών (vector) και ηλεκτρονικών χαρτών (raster) με δικαίωμα χρήσης αυτών για μία τριετία με δυνατότητα μονομερούς ανανέωσης για 5 επιπλέον έτη. Τους ανωτέρω ψηφιακούς χάρτες που η πρώτη εναγόμενη παρέλαβε εξόφλησε με τα υπ` αρ. 1/1.6.2004, 15/9.7.2004 και 8/4.4.2004 τιμολόγια πώλησης ψηφιακών χαρτών. Η ανωτέρω υπηρεσία της πρώτης εναγόμενης λειτούργησε αποκλειστικά με τη χρησιμοποίηση των χαρτών της ενάγουσας μέχρι τα μέσα Μαρτίου 2004, οπότε η τελευταία άρχισε να προμηθεύεται ηλεκτρονικούς και ψηφιακούς χάρτες από την εταιρεία ".....".

Ισχυρίζεται η πρώτη εναγόμενη ότι η τηλεφωνική υπηρεσία "....." λειτούργησε με γεωγραφικούς χάρτες που προμηθεύτηκε για τις πόλεις της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης από την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία "....." από το έτος 2001 βάσει της 1128/15.10.2001 σύμβασης που η πρώτη εναγόμενη είχε συνάψει με την εταιρεία αυτή. Όμως από την υπ` αρ. 1128/15.10.2001 σύμβαση προκύπτει ότι η πρώτη εναγόμενη προμηθεύτηκε από την εταιρεία με την επωνυμία "...." το απαραίτητο λογισμικό για την αξιοποίηση των ήδη υπαρχόντων χαρτών που διέθετε και είχε προμηθευτεί από την ενάγουσα. Τούτο προκύπτει από την υπ` αρ. 1128/15.10.2001 σύμβαση σε συνδυασμό και με το υπ` αρ. 1389/7.9.2001 δελτίο αποστολής και το υπ` αρ. 195/27.9.2001 τιμολόγιο πώλησης. Συγκεκριμένα στο άρθρο 1 της ως άνω σύμβασης αναφέρεται ρητά ότι το αντικείμενο της σύμβασης είναι η προμήθεια εξοπλισμού και λογισμικού για την υλοποίηση της πρώτης φάσης του έργου ανάπτυξης της υπηρεσίας πληροφοριών επαγγελματικού καταλόγου του ..., που αναλύεται σε προμήθεια λογισμικού Autonomy και λοιπές υποδομές λογισμικού μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η Γεωγραφική Πληροφορία (Χάρτες

Αθήνας-Θεσσαλονίκης 20 άδειες). Επίσης, στις τεχνικές προδιαγραφές της ανωτέρω σύμβασης περιγράφονται λεπτομερώς τα χαρακτηριστικά των υποδομών λογισμικού και εξοπλισμού χωρίς να γίνεται λόγος για γεωγραφικούς χάρτες παρά σε λογισμικό e LBS Server. Βασικά χαρακτηριστικά της εφαρμογής αποτελούν ο εντοπισμός της γεωγραφικής θέσης του καλούντος, η ανεύρεση γεωγραφικής πληροφορίας και αποτύπωση της γεωγραφικής πληροφορίας σε χάρτη. Άλλωστε η εταιρεία με την επωνυμία "....." ήταν αδύνατο να προμηθεύσει την πρώτη εναγόμενη με γεωγραφικά δεδομένα, αφού δεν είναι χαρτογραφική εταιρεία αλλά εταιρεία που δραστηριοποιείται στους τομείς: εκπόνησης επιχειρηματικών σχεδίων, μετασχηματισμού διαδικασιών, σχεδιασμού αναβάθμισης ανθρωπίνων πόρων, στρατηγικής πληροφοριών και πληροφοριακών συστημάτων, μελετών πληροφοριακών συστημάτων και δικτύων Η/Υ, ανάπτυξης πληροφοριακών συστημάτων, ολοκληρωμένων συστημάτων εκπαίδευσης-κατάρτισης-επιμόρφωσης και ολοκλήρωσης, υποστήριξης και συντήρησης και καμία αναφορά στη δημιουργία βάσεων δεδομένων χαρτών. Εξάλλου, αν διέθετε η πρώτη εναγόμενη ψηφιακούς χάρτες από το έτος 2001 δεν εξηγείται γιατί το έτος 2003 αγόρασε από τη δεύτερη εναγόμενη ψηφιακούς χάρτες καταβάλλοντας υψηλό τίμημα. Επομένως ο σχετικός ισχυρισμός της πρώτης εναγόμενης πρέπει να απορριφθεί, ως ουσιαστικά αβάσιμος. Βάσει της από 17.2.2003 σύμβασης η δεύτερη εναγόμενη ανέλαβε την υποχρέωση να παραδώσει στην ... ψηφιακούς και ηλεκτρονικούς χάρτες προκειμένου τους χρησιμοποιήσει στη νέα υπηρεσία της, δηλαδή τον

Η πρώτη εναγόμενη στην από 24.2.2004 αγωγή της κατά της δεύτερης εναγόμενης αναφέρει "οι τελικώς παραδοθέντες χάρτες της Αττικής είχαν τόσο σοβαρές ελλείψεις και ανακρίβειες γεγονόσ που είχε ως αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η χρήση αυτών.... τέθηκε ημιτελώς σε λειτουργία με τη χρήση ψηφιακών δεδομένων κατά κύριο λόγο άλλων εταιρειών". Όμως οι μοναδικοί χάρτες Αττικής που είχαν τεθεί στη διάθεση τηςεκείνη την εποχή ήταν οι χάρτες της ενάγουσας. Έτσι, η ανωτέρω υπηρεσία της πρώτης εναγόμενης λειτούργησε αποκλειστικά με τη χρήση των γεωγραφικών δεδομένων της ενάγουσας και ειδικότερα με τους έντυπους χάρτες που είχαν παραδοθεί στην πρώτη εναγόμενη με τη 2437/1999 παραγγελία, οι οποίοι μετατράπηκαν σε ψηφιακούς, με τους ηλεκτρονικούς που της είχαν παραδοθεί σε CD-ROM για το οποίο είχε δοθεί από την ενάγουσα άδεια χρήσης στην ... μόνο για το έτος 2001. Τέλος, η πρώτη εναγόμενη δεν εξηγεί με ποιους χάρτες λειτούργησε η υπηρεσία για τις πόλεις Ηράκλειο, Πάτρα, Βόλος, αφού κατά τους ισχυρισμούς της από την "....." προμηθεύτηκε χάρτες μόνο για τη Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη..... Η πρώτη και η δεύτερη εναγόμενες με την προεκτεθείσα συμπεριφορά τους πρόσβαλαν το ειδικής φύσης δικαίωμα της ενάγουσας, εφόσον η αντιγραφή και η χρησιμοποίηση των βάσεων δεδομένων της ενάγουσας έγινε απ' αυτές χωρίς την άδεια της τελευταίας και συγχρόνως άσκησαν σε βάρος της αθέμιτο ανταγωνισμό, εφόσον η εκμετάλλευση των βάσεων δεδομένων της ενάγουσας που προστατεύονται από το νόμο και έχουν καθιερωθεί στις συναλλαγές έγινε από μη δικαιούχους και προς επίτευξη εμπορικού κέρδους (η αξίωση της ενάγουσας κατά της πρώτης εναγόμενης έχει παραγραφεί). Επίσης οι ως άνω εναγόμενες έβλαψαν τα συμφέροντα της ενάγουσας και επέφεραν σ' αυτή ζημία συνισταμένη στην απώλεια της αμοιβής που θα ελάμβανε αν παραχωρούσε με σύμβαση την άδεια χρήσης και εκμετάλλευσης της βάσης των δεδομένων της στην πρώτη και δεύτερη των εναγομένων για τη χρησιμοποίησή τους στις εκδόσεις του και την παραχώρηση της άδειας χρήσης και εκμετάλλευσης της ανωτέρω βάσης δεδομένων στην πρώτη εναγόμενη για την λειτουργία της υπηρεσίας ".....".

Με δεδομένο ότι την υπ` αρ. 9/18.2.2003 σύμβαση που καταρτίστηκε μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης των εναγομένων καθορίστηκε το ποσό των 597.000 ευρώ για 3 έτη για την παραχώρηση της άδειας χρήσης και εκμετάλλευσης των ηλεκτρονικών και ψηφιακών χαρτών της σε όλα τα προϊόντα της πρώτης εναγόμενης, η αμοιβή της ενάγουσας για την παραχώρηση της άδειας χρήσης και εκμετάλλευσης της βάσης δεδομένων της για ένα έτος για όλα τα προϊόντα της πρώτης εναγόμενης θα ήταν 199.000 ευρώ (597.000:3έτη). Συνεπώς η αμοιβή της ενάγουσας για την παραχώρηση της άδειας χρήσης και εκμετάλλευσης της βάσης δεδομένων για ένα (1)έτος για τις εκδόσεις του θα ήταν 99.500 ευρώ (199.000:2) και για την παραχώρηση της άδειας χρήσης και εκμετάλλευσης της βάσης δεδομένων της για ένα εξάμηνο (Οκτώβριος 2003-Μάρτιος 2004) για το "....." θα ήταν 49.750 ευρώ (99.500:2 εξάμηνα). Σύμφωνα δε με το άρθρο 65 παρ.2, 6 σε συνδυασμό με το άρθρο 45Α του ν.2121/1993 η επιδικασθείσα αποζημίωση της ενάγουσας για την προσβολή του ειδικού δικαιώματος της ως κατασκευαστή της βάσης δεδομένων δεν μπορεί να είναι μικρότερη από το διπλάσιο της ανωτέρω αμοιβής που θα ελάμβανε, ήτοι 199.000 ευρώ για το ... (99.500ευρώX2) και 99.500 ευρώ για το (49.500 ευρώ X2). Τέλος η ενάγουσα από την προαναφερόμενη συμπεριφορά των εναγομένων υπέστη και ηθική βλάβη συνισταμένη στην απαξίωση της βάσης δεδομένων της, λόγω της αντιγραφής και χρησιμοποίησής της και σε σημαντική μείωση της φήμης της και του κύρους της προς αποκατάσταση της οποίας δικαιούται χρηματικής ικανοποίησης που πρέπει να προσδιοριστεί, λαμβανομένης υπόψη της φύσης και του μεγέθους της προσβολής και της οικονομικής κατάστασης των μερών στο ποσό των 30.000 ευρώ για καθεμία από της ανωτέρω παράνομες πράξεις. Τέλος, ο ισχυρισμός της πρώτης εναγόμενης και ήδη εκκαλούσας ότι η ενάγουσα και ήδη εφεσίβλητη με τις προτάσεις που κατέθεσε επί των με αριθμούς 5603/2009 και 1170/2011 εφέσεων της προς εξαφάνιση των υπ` αρ. 5047/2006 και 3163/2008 αποφάσεων του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που επικυρώθηκαν τις με αρ. 289/2012 και 290/2012 αποφάσεις του Εφετείου Αθηνών, συνομολογεί την έφεση της λόγω και μόνο του ισχυρισμού της σ` αυτές ότι η εκκαλούσα δεν διέθετε ειδικό τμήμα με εξειδικευμένο προσωπικό ώστε να μπορούν να ελέγχουν την πληρότητα και ορθότητα των παραδιδόμενων χαρτών πρέπει να απορριφθεί, ως ουσιαστικά αβάσιμος. Και τούτο διότι από την αγωγή αλλά και κυρίως από τις προτάσεις της ενώπιον του Δικαστηρίου προκύπτει σαφώς το αντίθετο".

Με βάση τις παραδοχές αυτές το Εφετείο απέρριψε τις από 20-3-2007 και 22-3-2007 εφέσεις και επικύρωσε την πρωτόδικη απόφαση που είχε δεχθεί εν μέρει την ένδικη αγωγή. Έτσι που έκρινε το Εφετείο δεν στέρησε την απόφασή του νόμιμης βάσης, αλλά με σαφείς, πλήρεις και χωρίς αντιφάσεις αιτιολογίες, που επιτρέπουν τον αναιρετικό έλεγχο, κατέληξε στο πόρισμά του, αξιολογώντας το σύνολο των διαθέσιμων αποδεικτικών μέσων, χωρίς να είναι αναγκαίο να περιλάβει σ` αυτήν άλλες αιτιολογίες προς αποσαφήνιση των όσων δέχθηκε. Ειδικότερα, την κρίση αυτή του Εφετείου δικαιολογούσαν οι παραδοχές της προσβαλλόμενης απόφασης ότι: 1) η συγκέντρωση από την αναιρεσίβλητη των χαρτογραφικών πληροφοριών για οδούς, ταχυδρομικούς κώδικες, οικοδομικά τετράγωνα, πλατείες, δημόσιες υπηρεσίες, νοσοκομεία για όλες τις πόλεις της Ελλάδος, ταξινομημένες συστηματικά, παρέχοντας πρόσβαση σ` αυτές κατά εύχρηστο τρόπο, αποτελεί βάση δεδομένων, 2) η εργασία αυτή (συγκέντρωση των χαρτογραφικών πληροφοριών) απαιτεί προσπάθεια ιδιαίτερη κοπιαστική, εργασία εξειδικευμένη, σύνθετη και δαπανηρή, λόγω του πλήθους των ως άνω πληροφοριών από πολλές και διαφορετικές πηγές, της έρευνας που απαιτείται, της συνεχούς ενημέρωσής τους και της ανάγκης της επιλογής και οργάνωσης - διευθέτησης των πιο σημαντικών πληροφοριών, για την οποία εργασία η

αναιρεσίβλητη διαθέτει εγκαταστάσεις, απασχολεί εξειδικευμένο προσωπικό και ικανό αριθμό εξωτερικών συνεργατών και καταδεικνύει ουσιώδη ποσοτική και ποιοτική επένδυση της τελευταίας, η οποία, αφού αφορά την κτήση, τον έλεγχο και την παρουσίαση της βάσης δεδομένων, 3) με την υπ` αρ. .../2002 σύμβαση απόσχισης κλάδου του Συμβολαιογράφου Αθηνών πραγματοποιήθηκε η απόσχιση του κλάδου του τηλεφωνικού καταλόγου της "...." και η εισφορά του στην αναιρεσείουσα εταιρεία με το διακριτικό τίτλο ".....", η οποία είναι θυγατρική εταιρεία του ομίλου εταιρειών .., που υπεισήλθε στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της διεύθυνσης τηλεφωνικών καταλόγων του, 4) δυνάμει της 2437/25.11.1999 έγγραφης παραγγελίας της εταιρείας η αναιρεσίβλητη μετά από δημόσιο μειοδοτικό διαγωνισμό προμήθευσε την άνω εταιρεία χάρτες που καλύπτουν ολόκληρη την Ελληνική Επικράτεια για να χρησιμοποιηθούν στις εκδόσεις του, οι οποίοι ήταν πολεοδομικοί για τις πόλεις και πρωτεύουσες των νομών και γεωγραφικοί και οδικοί για τις υπόλοιπες περιοχές και ότι με το άρθρο 8 της ως άνω παραγγελίας συμφωνήθηκε η παραχώρηση στην αναιρεσείουσα του δικαιώματος να χρησιμοποιεί τους χάρτες που ανέλαβε η αναιρεσείουσα να την προμηθεύσει μόνο στην έκδοση του και μόνο για το έτος 1999-2000, 5) το έτος 2000 η αναιρεσείουσα κυκλοφόρησε τους χάρτες των πόλεων και σε ηλεκτρονική μορφή και παραχώρησε στην εταιρεία "...." CD-ROM χάρτες ολόκληρης της ελληνικής επικράτειας μαζί με τα αντίστοιχα ευρετήρια δρόμων και τους ταχυδρομικούς κώδικες, 6) με την υπ` αριθμ. .../17.2.2003 σύμβαση, η οποία καταρτίστηκε μεταξύ της αναιρεσείουσας και της εταιρείας με την επωνυμία ".....", η τελευταία ανέλαβε την υποχρέωση να προμηθεύσει την πρώτη με ψηφιακούς (vector) και ηλεκτρονικούς (raster) χάρτες ολόκληρης της ελληνικής επικράτειας, 7) η αναιρεσείουσα με τα υπ` αριθμ. 3/60227/27.5.2003 και 3/60606/26.5.2003 έγγραφα της προς την άνω εταιρεία επεσήμανε λάθη και ελλείψεις των χαρτών που εκείνη της είχε παραδώσει, στον εντοπισμό των οποίων προέβαινε κατόπιν αντιπαραβολής που έκαναν οι υπάλληλοι της με χάρτες της αναιρεσείουσας, που κατά τα προαναφερόμενα της είχαν παραχωρηθεί και την καλούσε να προβεί σε άμεση διόρθωση των λαθών και συμπλήρωση των ελλείψεων με βάση τα δείγματα χαρτών εκείνης (αναιρεσείουσας), τα οποία της παρέδωσε με τα υπ` αρ. 3/60463/22.4.2003 και 3/61178/15.9.2003 έγγραφα της, 8) παραδόθηκαν στην προαναφερόμενη εταιρεία όχι απλώς δείγματα των χαρτών της αναιρεσίβλητης, αλλά ολόκληρη η σειρά αυτών, η οποία προέρχεται είτε από τους έντυπους χάρτες που είχαν παραδοθεί στην βάσει της 2437/1999 παραγγελίας είτε ήταν εκτυπωμένοι από την ηλεκτρονική βάση χαρτών που είχαν παραδοθεί στην αναιρεσείουσα το 2000 και 9) η αναιρεσείουσα πρόσβαλε το ειδικής φύσης δικαίωμα της αναιρεσίβλητης, εφόσον η αντιγραφή και η χρησιμοποίηση των βάσεων δεδομένων της έγινε χωρίς την άδεια της τελευταίας. Με το δεύτερο λόγο του αναιρετηρίου αποδίδεται στην πληττόμενη απόφαση η από το άρθρο 559 αριθμ. 19 ΚΠολΔ αιτίαση ότι οι αιτιολογίες της είναι ανεπαρκείς αναφορικά με το ζήτημα του χαρακτηρισμού του συλλεχθέντος από την αναιρεσίβλητη υλικού ως βάσης δεδομένων, ενώ δεν γίνεται καμία αξιολόγηση, οικονομική ή χρηματική της επένδυσής της, ήτοι δεν αναφέρονται το κόστος της απόκτησης πληροφοριών, το προσωπικό που απασχολήθηκε, οι πηγές των πληροφοριών και ο τρόπος συγκέντρωσής τους.

Ο λόγος αυτός είναι αβάσιμος και ως εκ τούτου απορριπτός, καθόσον το Εφετείο οδηγήθηκε στην κρίση του αυτή, αφού δέχθηκε, όπως έχει ήδη αναφερθεί, ότι "η συγκέντρωση των χαρτογραφικών πληροφοριών απαιτεί προσπάθεια ιδιαίτερη κοπιαστική, εργασία εξειδικευμένη, σύνθετη και δαπανηρή, λόγω του πλήθους των ως άνω πληροφοριών από πολλές και διαφορετικές πηγές, της έρευνας που απαιτείται, της συνεχούς ενημέρωσής τους και της ανάγκης της επιλογής

και οργάνωσης- διευθέτησης των πιο σημαντικών πληροφοριών, για την οποία εργασία η ενάγουσα διαθέτει εγκαταστάσεις, απασχολεί εξειδικευμένο προσωπικό και ικανό αριθμό εξωτερικών συνεργατών και καταδεικνύει ουσιώδη ποσοτική και ποιοτική επένδυση της ενάγουσας, η οποία, αφού αφορά την κτήση, τον έλεγχο και την παρουσίαση της βάσης δεδομένων μπορεί να δικαιολογήσει την προστασία του ειδικής φύσης δικαιώματος..." και δεν ήταν αναγκαία για την πληρότητα των αιτιολογιών του η παράθεση και αναφορά άλλων στοιχείων πέραν των προαναφερθέντων.

Με τον τρίτο λόγο της αίτησης αναιρέσης, αποδίδεται στην προσβαλλόμενη απόφαση η από την ίδια ως άνω διάταξη πλημμέλεια, ότι δεν αιτιολογείται επαρκώς η κρίση της ότι το φερόμενο ως χρησιμοποιηθέν από την αναιρεσείουσα μέρος της βάσης δεδομένων της αναιρεσίβλητης αξιολογήθηκε ως ουσιώδες με βάση ποιοτικά ή ποσοτικά κριτήρια, τα οποία και δεν ανέφερε. Ακόμη, με τον πέμπτο λόγο του αναιρετηρίου αποδίδεται στην πληττόμενη απόφαση αιτίαση από την ίδια διάταξη, καθόσον αιτιολογείται ανεπαρκώς το γεγονός ότι η αναιρεσείουσα χρησιμοποίησε χάρτες της αναιρεσίβλητης για την έκδοση του, ενόψει του ότι δεν αναφέρεται εάν έλαβε χώρα και άλλη έκδοση του συγκεκριμένου έντυπου εντός του έτους 2003, ούτε πότε κυκλοφόρησε αυτή, ούτε εάν αυτή περιείχε χάρτες χωρίς σφάλματα ούτε, τέλος, εάν οι περιεχόμενοι στην έκδοση αυτή χάρτες είναι εκείνοι της αναιρεσίβλητης. Τέλος, με τον πρώτο των προσθέτων λόγων, αποδίδεται στην προσβαλλόμενη απόφαση η από τη διάταξη του άρθρου 559 αριθμ. 1 ΚΠολΔ αιτίαση, ότι το Εφετείο με τις παραδοχές της απόφασής του παραβίασε τη διάταξη του άρθρου 45Α Ν. 2121/1993.

Όμως, το Εφετείο ορθώς εφάρμοσε την προαναφερθείσα διάταξη, με σαφείς δε και πλήρεις αιτιολογίες, που επιτρέπουν τον αναιρετικό έλεγχο, δέχθηκε, όπως αναφέρεται στις παραδοχές της απόφασής του, α) ότι στην εταιρεία με την επωνυμία "....." παραδόθηκε από την αναιρεσείουσα ολόκληρη η σειρά χαρτών της αναιρεσίβλητης, προερχομένη είτε από τους έντυπους χάρτες που είχαν παραδοθεί στην με βάση την υπ` αριθμ. 2437/1999 παραγγελία είτε εκτυπωμένους από την ηλεκτρονική βάση χαρτών που είχαν παραδοθεί το έτος 2000 και β) ότι η χρησιμοποίηση των χαρτών της αναιρεσίβλητης αφορούσε τόσο στην αντιγραφή των γεωγραφικών πληροφοριών, όσο και στην αντιγραφή της επιλογής και διευθέτησης των πληροφοριών και την τελική παρουσίασή τους στους χάρτες και ότι τούτο έγινε, χωρίς την άδειά της, επειδή οι χάρτες που η άνω εταιρεία παρέδωσε στην αναιρεσείουσα και οι οποίοι χρησιμοποιήθηκαν στην έκδοση του ... του έτους 2003 και στο έντυπο είχαν σωρεία λαθών. Κατόπιν τούτων, οι λόγοι αυτοί, τρίτος και πέμπτος του αναιρετηρίου και πρώτος των προσθέτων λόγων, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι. Με πρώτο σκέλος του έκτου λόγου αναιρέσης, αποδίδεται στην πληττόμενη απόφαση η από το άρθρο 559 αριθμ. 1 ΚΠολΔ πλημμέλεια, ότι το Εφετείο, κατ` εσφαλμένη εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 65 § 2 Ν. 2121/1993, επιδίκασε στην αναιρεσίβλητη αποζημίωση για τη φερόμενη ως άνευ αδείας χρήση των χαρτών της, χωρίς να διερευνήσει αν η χρήση αυτή έγινε υπαιτίως, ενώ με το δεύτερο σκέλος του ίδιου λόγου αποδίδεται στην προσβαλλόμενη απόφαση η από το άρθρο 559 αριθμ. 1 και 19 ΚΠολΔ πλημμέλεια, ότι το Εφετείο, εφαρμόζοντας εσφαλμένα την άνω διάταξη άρθρου 65 § 2 Ν. 2121/1993 και χωρίς επαρκείς αιτιολογίες, κατέληξε στο αποδεικτικό του πόρισμα όσον αφορά το ύψος της επιδικασθείσας στην αναιρεσίβλητη αποζημίωσης.

Με βάση όμως της παραδοχές της προσβαλλόμενης απόφασης, όπως αυτές έχουν ήδη αναφερθεί, το Εφετείο ορθώς εφάρμοσε το νόμο και συγκεκριμένα την άνω διάταξη, με πλήρεις δε και σαφείς

αιτιολογίες, στήριξε τη σχετική κρίση του στο ότι α) η αναιρεσείουσα με τη συμπεριφορά της πρόσβαλε το ειδικής φύσης δικαίωμα της αναιρεσίβλητης, καθόσον η αντιγραφή και η χρησιμοποίηση της βάσης δεδομένων της έγινε χωρίς την άδειά της και β) η αναιρεσείουσα έβλαψε τα συμφέροντα της αναιρεσίβλητης και της προκάλεσε ζημία, συνισταμένη στην απώλεια της αμοιβής που η τελευταία θα λάμβανε, αν παραχωρούσε με σύμβαση την άδεια χρήσης και εκμετάλλευσης της βάσης δεδομένων της. Επομένως, πρέπει ο λόγος αυτός κατά το δεύτερο σκέλος του να απορριφθεί ως αβάσιμος. Επί πλέον ο ίδιος λόγος κατά το σκέλος του εκείνο, με τον οποίο αποδίδεται στην αναιρεσιβαλλομένη η από το άρθρο 559 αριθμ. 1 ΚΠολΔ πλημμέλεια, είναι αβάσιμος και απορριπτός, διότι υπό την επίφαση της σχετικής πλημμέλειας πλήττεται η αναιρετικά ανέλεγκτη κρίση του Εφετείου ως προς την ουσία της υπόθεσης (ΚΠολΔ 561 § 1). Με το δεύτερο των προσθέτων λόγων, προσάπτεται στην πληττόμενη απόφαση η από το άρθρο 559 αριθμ. 19 ΚΠολΔ αιτίαση, ότι οι αιτιολογίες της είναι αντιφατικές, καθόσον, κατά τις παραδοχές της, στην εταιρεία "....." παραδόθηκε από την αναιρεσείουσα ολόκληρη σειρά χαρτών της αναιρεσίβλητης, προκειμένου να διορθωθούν τα υπάρχοντα σφάλματα στους χάρτες που η άνω εταιρεία είχε παραδώσει στην αναιρεσείουσα και ότι είτε θα είχε παραδοθεί ολόκληρη σειρά χαρτών της αναιρεσίβλητης, οπότε οι χάρτες της εν λόγω εταιρείας δεν θα έπρεπε να έχουν σφάλματα είτε δεν θα είχαν παραδοθεί οι χάρτες της αναιρεσίβλητης, οπότε και θα δικαιολογείτο η ύπαρξη σφαλμάτων.

Όμως, τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε ως αποδειχθέντα για το συγκεκριμένο ζήτημα το Εφετείο ούτε συγκρούονται μεταξύ τους ούτε βέβαια και αλληλοαναιρούνται. Ειδικότερα, κατά τις παραδοχές της προσβαλλόμενης απόφασης, προηγήθηκε η παράδοση χαρτών από την εταιρεία "....." στην αναιρεσείουσα και λόγω της ύπαρξης σφαλμάτων στους χάρτες αυτούς, παραδόθηκε από τη δεύτερη στην πρώτη ολόκληρη η σειρά χαρτών της αναιρεσίβλητης, προκειμένου να γίνει διόρθωση των σφαλμάτων και συμπλήρωση των ελλείψεων. Κατά συνέπεια, ο λόγος αυτός είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί. Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσης, αποδίδεται στην προσβαλλόμενη απόφαση η από το άρθρο 559 αριθμ. 11γ` ΚΠολΔ πλημμέλεια, ότι το Εφετείο δεν έλαβε υπόψη την εμπεριεχόμενη στην ένδικη αγωγή της αναιρεσίβλητης ομολογία της, την οποία η αναιρεσείουσα επικαλέστηκε νόμιμα τόσο πρωτοδίκως όσο και στην κατ' έφεση δίκη και στην οποία (αγωγή) αναφέρονται τα εξής: "Όπως μάλιστα πληροφορηθήκαμε, αργότερα, οι υπάλληλοι της αντέγραψαν τους ψηφιακούς και ηλεκτρονικούς χάρτες που είχαμε στο παρελθόν παραδώσει σε αυτήν και δημιούργησαν μια νέα βάση χαρτών στην οποία αντιστοίχησαν τους διαφημιζόμενους πελάτες τους και η οποία μέχρι και σήμερα λειτουργεί στο κεντρικό τηλεφωνικό κέντρο της υπηρεσίας Χρυσός Αριθμός. Πληροφορηθήκαμε μάλιστα ότι χρησιμοποίησαν ειδικά προγράμματα Η/Υ για την σάρωση/φωτοτύπηση των ήδη εκτυπωθέντων χαρτών και για την μετατροπή τους στην συνέχεια σε επεξεργάσιμα και τροποποιήσιμα αρχεία δεδομένων.

Προγράμματα ανάλογα του είδους OCR για την επεξεργασία φωτοτυπημένων κειμένων". Όμως, η συγκεκριμένη περικοπή της αγωγής δεν εμπεριέχει ομολογία της αναιρεσίβλητης, όπως αβάσιμα υπολαμβάνει η αναιρεσείουσα, αλλά αναφορά του γεγονότος ότι η τελευταία από τη βάση δεδομένων που κατασκεύασε η αναιρεσίβλητη, με αντιγραφή και χρήση ειδικών προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστή, κατασκεύασε βάση δεδομένων, όπως δε αναφέρεται στη σελίδα 21 της αγωγής, η οποία παραδεκτώς επισκοπείται (ΚΠολΔ 561 § 2), τούτο έγινε εν αγνοία εκείνης (αναιρεσίβλητης) και χωρίς να της παραχωρηθεί σχετική άδεια. Επομένως, ο λόγος αυτός είναι αβάσιμος και απορριπτός. Κατόπιν τούτων και αφού δεν υπάρχει άλλος λόγος προς έρευνα,

πρέπει η αίτηση αναίρεσης να απορριφθεί. Ακολούθως, πρέπει να διαταχθεί η εισαγωγή του παραβόλου που κατέθεσε η αναιρεσείουσα στο δημόσιο ταμείο (ΚΠολΔ 495 § 4). Τέλος, πρέπει η τελευταία να καταδικαστεί, λόγω της ήττας της, στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσίβλητης (ΚΠολΔ 176, 183 και 191 § 2).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.

Διατάσσει την εισαγωγή του παραβόλου που κατέθεσε η αναιρεσείουσα στο δημόσιο ταμείο.

Και

Καταδικάζει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσίβλητης, που ορίζει στο ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, την 26 Ιουνίου 2014.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, την 3 Νοεμβρίου 2014.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ